சேனாதிராசா

மலர் 12 இதழ் 8

RC
Rbsmavaillvo.
Ñ22.12.8
18675

ரெஜிஸ்டர்ட் எம். 916.

25 AUG 1922

ஸ்ரீ:.

வேதாந்த தீபிகை

வேதாந்த விசாரம் செய்யும்

ஓர் மாதாந்தரத் தமிழ் பத்திரிகை

நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் பி.ஏ., பி.எல்.
பத்திராதிபர்,
பி. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐய்ங்கார் பி.ஏ., பி. எல்.
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் காரியதர்சி,

ஸம்புடம் 12.] துந்துபி ௵ வைகாசி ௴ [ஸஞ்சிகை 8.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள் 217
2. கீதார்த்தங்களில் சில அதிவாதங்கள்
ப்ரமாண ஶரணர் 229
3. ரக்ஷணத்ரயம்
காஞ்சீவாஸி 230
4. ஸத்ஸங்கவைபவம்
ஸ்ரீ. உ.ப. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர் 232
5. ஸ்தோத்திர பராமர்சம்
ஸ்ரீ. உ.ப. கே. க்ருஷ்ணமாசார்யர் 237
6. ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிக ஸபை, திருவஹீந்திரபுரம்
ஸ்ரீ. உ.ப. கோமடம் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் 245
7. கடிதங்கள் 250

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை கார்யதர்ஶியால்
ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

மதிராஸ் : கலாரத்நாகரம் அச்சாபீஸ்.

வருஷசந்தா ரூ. 3—0—0] [ஸஞ்சிகை 1 அணா 4,

அறிக்கை.

பத்திரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவதும், கடிதங்கள் அனுப்புவதும் சட்டணம் கட்டுவதும் விலாஸமாறுதல்கள் அறிவிப்பதும் மற்றெல்லா விஷயங்களும் "ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தஸபையின் காரியதர்சி பர்ணசாலை எழும்பூர் மதிராஸ்" என்கிற விலாஸத்திற்கு அனுப்பவேண்டும். 20 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகைகளுக்கு ரசீது அனுப்பப்படும்.

பத்திரிகையின் சந்தாதாரர்கள் காரியதர்சிக்கு எழுதும் ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் மணி ஆர்டர் கௌபான்களிலும் மாதாந்தரம் தங்களுக்குக்கிடைக்கும் பத்திரிகையின் மேல்விலாஸத்தில் தங்கள்பெயர் ஆரம்பிக்கும் இடத்தில் குறித்திருக்கும் தங்களுடைய பேரேட்டு நம்பரைக்குறித்து பிறகு ஸங்கதிகளை எழுதினால் சந்தாதாரர்களைக் குறிப்பிட்டு அறிந்துகொள்ள காரியதர்சிக்கு அனுகூலமாயிருக்கும் என்கிற விஷயத்தைக் காரியதர்சி அறிவிக்கிறார்.

சென்ற ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி, தை, இந்த மாதங்களின் ஸஞ்சிகைகள் ஸபையால் அச்சிடப்பட்ட காபிகள் எல்லாம் செலவழிந்து விட்டபடியால் புதியதாய் சேரும் ஸபையின் அங்கத்தினர்களுக்கும் சந்தாதாரர்களுக்கும் அந்த மாதங்களின் ஸஞ்சிகைகளை அனுப்ப ஸாத்தியப்படாது என்பதை காரியதர்சி தெரிவிக்கிறார்.

ஏப்ரல் மாதத்திய சந்தா வரவு ஜாபிதா. (தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீ. உப,	என். டி. ஸ்ரீராமாசாரியர், திருப்பாபுலியூர் ...	5	0	0
,,	டி. பி. கிருஷ்ணமாசாரியர், காரைக்குடி ...	3	0	0
,,	டி. எஸ். கோபாலாசாரியர், கூடலூர் ...	3	0	0
,,	வி. ஆர். ராஜகோபாலா சாரியர், தஞ்சாவூர் ...	3	0	0
,,	வி. நரஸிம்மய்யங்கார், கோயமுத்தூர் ...	3	0	0
,,	வி. ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், வீரராகவபுரம் ...	3	0	0
,,	ஸி. எஸ். ராகவாசாரியர், மதுரை ...	3	0	0
,,	பி. எஸ். கிருஷ்ணமாசாரியர், முத்தியால்பேட்டை	3	0	0
,,	டி. நரஸிம்மா சாரியர், பூவிருந்தவல்லி ...	3	0	0
,,	பி. கே. ஸ்ரீனிவாஸ ராகவாசாரியர், திண்டிவனம்...	3	0	0
,,	என். ஆர். ஸ்ரீனிவாஸ அய்யங்கார், திண்டிவனம் ...	3	0	0
,,	எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், மைலாப்பூர் ...	3	0	0
,,	என். ராஜகோபாலா சாரியர் மைலாப்பூர் ...	5	0	0
,,	ஸாமவேதம் பிச்சு வையங்கார், ராமநாதபுரம் ...	3	0	0
,,	வி. ஆர். நரஸிம்ம அய்யங்கார், கும்பகோணம் ...	3	0	0
,,	கே. சக்கிரபாணி அய்யங்கார், ஆத்தூர் ...	3	0	0
,,	ஸி. எஸ். அநந்தாசாரியர், திருப்பதி ...	3	0	0
,,	ஆர். கேசவய்யங்கார், திருவல்லிக்கேணி ...	3	0	0
,,	எம். பால கோதண்டபாணி ஸேதுராயர், திருக்காட்டுப்பள்ளி ...	3	0	0
,,	கே. டி. ஸ்ரீனிவாஸா சாரியர். பாளயம்கோட்டை ...	3	0	0
,,	கோபால தேசிகாசாரியர், திருவேட்டிபுரம் ...	3	0	0
,,	ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், மதுரை ...	3	0	0
,,	எஸ். ஸௌந்திர ராஜ அய்யங்கார், திருச்சிறுப்பள்ளி	3	0	0
,,	இளையாள்வார் அய்யங்கார், மசூலிபட்டணம் ...	3	0	0
,,	ஸி. துரைசாமி அய்யங்கார், சித்தூர் ...	5	0	0
,,	எஸ். கே. அண்ணாதுரை அய்யங்கார், கடகுடி ...	3	0	0
,,	டி. ஸி. ஸுந்தரராஜ அய்யங்கார், சித்தாத்திரிபேட்டை	3	0	0

186725

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

வேதாந்த தீபிகை

பத்ராதிபர்:—நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.

காரியதர்சி:—பி. ஆர். ஸ்ரீரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார், பி.ஏ., பி.எல்.

ஸம்புடம் 12.] துந்துபி ௵ வைகாசி ௴ [ஸஞ்சிகை 8.

"த்ரிபுவநகமநம் தமாலவர்ணம் ரவிகரகௌரவராம்பரம் ததாநே ।
வபுரலககுலாவ்ருதாநநாப்ஜம் விஜயஸகே ரதிரஸ்து மேऽநவத்யா ॥"

[ஸ்ரீ பாகவதம் 1-9-33.]

பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள்.

'ஸர்வேவ ச ஜநா: ஶூத்ரா யஸ்ய யத்வர்தநம் த்விஜ ।
தைவதாநி ச ஸர்வாணி ஸர்வே ஸர்வஸ்ய சாஶ்ரமா: ॥'

'ஓத்விஜரே, யார் எதைப்பிதற்றுகிறார்களோ அதுவெல்லாம் கலியுகத்தில் சாஸ்த்ரமாய் விடுகிறது; அப்படியே கலியில் அவைதிகங்களான காளி முதலியவைகளெல்லாம் தேவதைகளாகின்றன; ப்ருஹ்மசர்ய வைராக்யாதிகளன்றியே எவரும் எந்த ஆச்ரமத்தையும் வஹிக்கத்துடங்கி விடுகிறார்கள்.' என்றார் ஸ்ரீபராசர ப்ருஹ்மரிஷி. நம் தேசத்துத்தற்கால நிலைமையைச் சற்றுநிதானமாய் யோசிக்கும் ஆஸ்திகர்கள் இதன் உண்மையை ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கலாம். அநாதிகாலமாய் சாஸ்த்ரமர்யாதைக்குள்பட்டு ஆசாரநியமாதி அநுஷ்டானங்களினால் ஆர்ஜ்ஜித்துக் காப்பாற்றப் பட்டு வந்த ஸத்வகுணத்தின் உந்மேஷத்தினால் இன்னமும் கொஞ்சநஞ்சம் ஆஸ்திக்யம் நாட்டில் சாம்பலினால் மூடப்பட்ட நெருப்புத்துணுக்கைப் போல் இருந்து வருகின்றது. ஆனால் சாஸ்த்ர ஜ்ஞானத்தை முறைப்படி க்ரஹிப்பதென்பது குறைந்ததால் 'தடியெடுத்தவன் தண்டற்காரன்' என்றாப்போல் சாஸ்த்ரார்த்த கல்பனங்களும் யுக்தி வாதங்களும் கிளம்பி ருஜுவாயிருப்பவைகளையும் கலக்கிவிடுகின்றன. தந்தாமுடைப்புக்கேற்றபடி ஹிதப்ரவர்த்தனத்தைச் செய்பவர்கள் தம்மபிப்ராயத்துக் கிசையாதவர்களிடம் த்வேஷத்தையும் வளர்க்கிறார்கள். பாஸ்சாத்யவித்யையின் ஸம்ஸ்காரபலமாக விஷயங்களை ஸ்வதந்த்ர

மாக ஆலோசித்து தனக்குத்தானே தீர்மானம் செய்துகொள்ளும் உரிமை ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உண்டென்று கொள்ளினும், தம்மபிநிவேசத்துக்குப் புறம்பாக நினைப்பவர்களுக்கும் இந்த உரிமையில்லையா வென்பதை ஆலோசிக்கிறார்களில்லை. உதாரணமாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்திகளைக் குறுகிய த்ருஷ்டியையுடையவர்கள் (narrow-minded) என்று நிந்திக்கும் தாராள சிந்தகர்கள், அந்த ஸித்தாந்தத்தின் தத்வத்தை அறிய முயலுவதுமில்லை; அந்த ஸித்தாந்திகளுக்கும் தம்மைப் போல் ஆலோசிக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யமுண்டென்று எண்ணுவதுமில்லை. ஆகையால் பூர்வாசார்யர்களையும் அவர்கள் திவ்யஸூக்திகளையும்பற்றி வ்யவஹரிக்கும்போது அவர்கள் திறத்தில் கௌரவக்குறைவும் மனதுக்கு ருசித்தபடி சாஸ்த்ரநிருபணமும் தர்மோபதேசமும் பண்ணுகிறவர் பக்கலில் ஆதாரமும் தழைக்கின்றது. தேன்பூசிய விஷத்துக்கொப்பாய் அற்பசாரங்களான புருஷார்த்தங்களில் ஆசையும், அத்யந்தம் தவிர்க்கவேண்டுமென்று சாஸ்த்ரங்கள் முறையிடுகின்ற அஹங்காரமமகாரங்களே தம்மையறியாமல் ப்ரதானமாயிருக்கும் க்ஷுத்ரதர்மாசரணங்களே தாம் பிறர்க்குச் செய்யும் பரமமான ஆத்மோபகாரமென்னும் இசைவும், எளிதில் ஜநிக்கின்றன. இங்நிலைகள் ஆஸுர ஸ்வபாவத்தை யுடையவையென்றும், அவற்றால் பகவத்த்வேஷபர்யந்தமாக ஆத்மநாசம் ஸித்தமென்பதையும், ஸத்ஸம்ப்ரதாய சிஷ்டர்களான ஆஸ்திகர்கள் அறிவார்கள். இவற்றினால் ஸாமான்ய ஜநங்களின் மனதைக் கலக்குகிறவர்களைத்தான் 'ஆஸுரம் பாவமாஶ்ரிதா:' (அஸுரத்தன்மையை யடைந்தவர்கள்) என்றார் ஸ்ரீகீதாசார்யன்.

இவ்வித விப்ரலம்பகர்கள் (புத்தியைமயக்குகிறவர்கள்) உண்டாவதும் பகவானுடைய நிக்ரஹ ஸங்கல்பத்தினால்தான் என்பதை ஆழ்வார் 'மாட்டாதேயாகிலும் இம்மலர்தலைமாஞாலம் நின்மாட்டாய மலர் புரையும் திருவுருவம் மனம்வைக்கமாட்டாத பலசமயமதி கொடுத்தாய்' என்று அருளிச்செய்தார். இதையே ஸ்ரீதேசிகன் 'ஜகதி விஹிதமோஹாம் ஶ்ருத்யபேதைர் ஜிநாத்யை: ஜடதியிரவஸாயே ஜாதநிர்வேதபாஜ: கதிகதி கலஹாயந்தே விவாதைர் ஸமயநியதபக்ஷாஸ் ஸம்ப்ரதாயம் ப்ரபந்நா:' என்று விவரித்தார். இதன் பொருள் :—ஏற்கனவே ஜகத்தில் ஜனங்கள் தங்கள் கர்மவசத்தால் புத்திமழுங்கி மோஹித்துக்கிடக்கின்றார்கள். பகவந்நிக்ரஹ ஸங்கல்பத்தினால் அவர்கள் மத்தியில் இந்த விப்ரலம்பகர்கள் அவர்கள் மனதைக்கலக்கத் தோன்றுகிறார்கள்! ஐயோபாவம்! இம்மாயாவிகளுக்கு அவர்கள் யாதொரு தீங்குமிழைக்கவில்லையே! எனினும், அவர்களுக்குள் கலஹத்தை விளைவிப்பதற்காகவல்லவோ பலசமய பேதங்களைத் தங்கள் யுக்திகளினாற் கற்பனை செய்து உபதேசிக்கின்றார்கள்? இத்தகைய மதங்களெல்லாம் சாஸ்த்ரங்களில் ப்ரதிஷ்டை பெறாத பிதற்றல்களாய்த் தமக்குள் சிற்சில முகபேதங்களை மாத்திரம் உடையவையாயிருக்கின்றனவே! இதென்ன கொடுமை?—என்று.

இந்த மதிமயக்களுக்கிணங்க தேவதா உபஸநங்களும் உத்ஸவங்களும் நடக்கின்றன. இதற்கு தாஹரணமாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவராய்ப் பிறந்து வளர்ந்து தைவபக்தியும் நிறைந்துள்ளவர்களே, ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸித்தியில்லாததாலும் அபிமானத்தின் வைபரீத்யத்தாலும் தத்வாஜ்ஞானத்தினாலும், சில விசேஷ ஸந்தர்ப்பங்களில் பகவதாராதனாதிகளை ப்ரதானமாகக் கருதாமலோ அல்லது பகவதாராதனதுல்யமாக நினைப்பதினாலோ, தமது ஸ்வரூபத்துக்குத் தகாத க்ஷுத்ர தேவதைகளின் பூஜை பஜனை முதலியவற்றிலீடுபடுவதும் சிறப்பிப்பதும் சிற்சில விடங்களிற் காணப்படுகின்றன. 'கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம் । நார்ச்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா: ॥' (ஓ! மைத்ரேயரே, கலியுகத்தில் ஜநங்கள் பாஷாண்டர்களினால் பீடிக்கப்பட்டு, ஜகத்தை யெல்லாம் ஸ்ருஷ்டித்து அவற்றிற்கும் ஈச்வரனாயிருக்கும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவை ஆராதிக்க மாட்டார்கள்) என்று ஸ்ரீ பாராசரபகவான் எதிர்பார்த்தது கைகூடிற்றுப்போலும்! தைவபக்தியுண்டானால், தாம் வணங்கி வழிபடவேண்டிய ப்ரும்ம ஸ்வரூபமான தைவம் இன்னதென்று சாஸ்திரங்கொண்டு தெளிந்து ஆராதித்தாலல்லது, ச்ரத்தை மாத்திரமே மனம்போன போக்காய் செய்யும் பூஜாதிகளுக்கு ஒரு ஏற்றத்தைக் கொடுக்காது என்பதை ஸ்ரீகீதாசார்யன் ப்ரதானமாய் அர்ஜ்ஜுநனுக் குபதேசித்தானிறே! அவை சாம்பலிற்செய்யும் ஆஹுதிகளுக்குச் சமானமன்றோ? அத்தகைய தேவதார்ச்சனைகள் சில ஸமயங்களில், ஸ்ரீ அம்பரீஷரிடத்தில் அபசாரப்பட்ட துர்வாஸரிஷிக்கு ப்ரும்மரக்ஷஸ்ஸானது படுத்திய பாட்டையும் படுத்தாவோ? பகவத் பக்தராகிய ஸ்ரீ அம்பரீஷரே இம்முனிக்கு அபயப்ரதானம் செய்யவேண்டியிருந்ததையும் கவனிக்கக் கடவோம்.

ப்ரும்மசர்யம் முதலிய ஆச்ரம பேதங்கள் த்விஜர்களுக்கு அஸாதாரணமாக விதிக்கப்பட்டவை. இப்போது ப்ரும்மசர்யமென்பது ஸர்வஜன ஸாதாரணமாய் விவாகத்துக்கு முந்திய தசை யென்று எண்ணப்படுகின்றது. வர்ணாச்ரமதர்மங்களை மேரில் இகழ்ந்த 'ப்ரும்மஸமாஜம்' முதலிய கொள்கையினரும் ப்ரும்மசர்யமென்று ஒன்றையுபதேசிக்கின்றார்கள். அர்த்தகாமங்களில் மூளையினால் பாலர்களுக்கு விவாகம் செய்துவிடுவது நாட்டில் வழக்கமாய்விட்டதால் பீ-ஏ. பீ-எல்., என்று படிப்புகள் முடியும் வரையில் கலியாணம் செய்துகொள்ளாமலிருப்பவர்கள் ப்ரும்மசர்ய வ்ரததை யனுஷ்டிப்பவர்களென்று வழங்கப்படுகின்றார்கள்? சௌசம், ஆசாரம், சீலம், குருகுலவாஸம், வேதாத்யானம், முதலிய ப்ரும்மசர்ய ஆச்ரம லக்ஷணங்கள் ப்ரதானமாகக் கருதப்படுகிறதில்லை. மிகுந்த பணச்சிலவு செய்து தம்புத்ரர்களுக்கு உபநயனம் செய்துவைப்பவர்களும் ஆடம்பரங்களிற் செலுத்தும் கவனத்தின் ஶதாம்ஶத்தையேனும், பையன்கள் ஸந்த்யா வந்தனாதிகளைச் சரியாய்ப் பழகுகிறார்களா, செய்கிறார்களா, என்பவை போன்றவைகளிற் செலுத்துவதில்லை.

அப்படியே ஸந்யாஸ ஆச்ரமும் பரிக்ரஹிக்கப் படுகின்றது. காஷாய வஸ்த்ரதாரணமொன்றே ப்ரதானமாயிற்று. இந்த வேஷத்தால் ஒரு மற்ற முண்டென்று க்யாதிபூஜைகளை விரும்புகிறவர்கள் பூர்ணமான வைராக்யமுண் டாவதற்கு முன்னும் குடும்பபாரத்தை நிர்வஹிக்க சக்தியும் க்ருஹஸ்தாச்ரம தர்மத்தை யும் தம் குடும்ப விஷயத்தில் தமக்குள்ள கடமைகளையும் செய்யவேண்டிய வளவிற் செய்யாமலும், துரீயாச்ரமத்தில் ப்ரவேசிப்பது கலியின் ஸ்வபாவம். ஸந்யாஸ ஆச்ரமத்துக்கதிகாரிகளல்லாத வர்ணத்தவரும் காஷாய வஸ்த்ரதாரர்களாய்ப் போந்து அதன்மூலமாய் உயர்பதவியடையத் தேடுகிறார்கள். '[illegible] ॥' (சூத்ரர்கள் ஸந்யாஸியின் அடையாளங்களைத்தரித்து வீழ்ந்துபோகிறார்கள்; சில விடங்களில் பூஜிக்கப்பட்டவர்களாய்த் தம்ஸ்வரூபத்தை யிழந்து பாஷண்டிப்ருத்தியைக் கைக் கொள்ளுவார்கள்.) என்று ஸ்ரீபராசரர் மொழிந்தார். கலியுக ஸந்யாஸிகளின் காஷாய வஸ்த்ரங் களுடைய ரூபபேதங்கள் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் உடுப்புகள் மாதிரிகளில் பரிண மிப்பதும் ப்ரஸித்தம்! ஆசார ஆஹார நியமங்கள் அப்ரதானங்களாய்விட் டன. தோஷநிதியாகிய கலியின்கண் ஜ்ஞான வைராக்கிய நிஷ்டர்களும் வைதிகர்களுமான யதிகள் சிலர் இன்னும் மார்க்கதர்சிகளாகக் காணப்படுகின்றார்கள் என்பதுதான் ஆஸ்திகர்களுக்கு ஓர் ஆச்வாஸத்தைக் கொடுக்கின்றது.

கலியின் கொடுமைகளை விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லி முடிவில் '[illegible]' (அத்யந்தம் துஷ்டமான கலிக்கு இந்த ஒரு மஹாகுணம் உண்டு) என்றார். அதாவது யாதெனில்:— '[illegible] ॥' (ஹே! ப்ராம்மணச்ரேஷ்டர்களே! க்ருதயுகாதிகளில் தபஸ், ப்ரும்மசர்யம், ஜபம், யஜ்ஞம், தானம் முதலியவற்றை மஹா ப்ரயாஸத்துடன் செய்து பெறும் பேறுகளை அல்பப்ரயாஸத்தினால் செய்யக் கூடிய பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தனம் முதலிய தர்மானுஷ்டானங்களினால் கலியுகத்தில் எளிதாய் அடைந்து விடலாம். அக்காலத்தில்மனுஷனுடைய தர்மம் உத்கர்ஷமான தசையை யடைகின்றது. ஆத்ம குணங்களாகிற தீர்த்தங்களால் ஸகல பாபங்களும் கழுவப்படுகின்றன. அப்படியே சூத்ரர்கள் த்விஜ சுச்ரூஷையொன்றாலும், ஸ்த்ரீகள் பதிசுச்ரூஷை மாத்திரத்தினாலும் அநாயாஸமாக தர்மஸித்தியைப் பெறுகிறார்கள். ஆகவே இம்மூன்றுபடிகளிலும் கலியுகம் க்ருதயுகாதிகளைக் காட்டிலும் அதிக தன்யமானதென்று என்றுணிவு. அந்த

யுகங்களில் த்விஜாதியர்களுக்கு தர்மஸம்பாதனத்தில் க்லேசம் மிகவும் அதிகம்), என்று ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் கங்கையில் ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஸமயத்தில் 'எந்தக்காலத்தில் அல்பதர்மத்தினால் மஹாபலத்தை யடையலாம்' என்று ஸந்தேஹம் கேட்கவந்த ரிஷிகளுக்கு அவர் '[illegible]' (சூத்ரன் பேஷ்! கலிபேஷ்!) என்றும், '[illegible]' (சூத்ர! நீதன்யன்) என்றும், '[illegible]' (ஸ்த்ரீகளே! பேஷ்! நீங்கள் கொடுத்து வைத்தவர்கள்) என்றும், உரைத்துத் தெளிவித்தபடி.

இங்கு சூத்ரர்களுக்குத் த்விஜ சுச்ரூஷையைச் சொல்லியிருப்பது, அவர்களும் ஜ்ஞானஸம்பாதனம் பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தனம் முதலியவைகளில் ஈடுபடுவதற்கு விருத்தமல்லவென்று, '[illegible]' (த்விஜ பரிசர்யையோடு கூடியகர்மம் சூத்ரனுக்கு ஸ்வபாவஸித்தம்) என்னும் கீதாச்லோகபாஷ்யத்தின் தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில் ஸ்ரீதேசிகன் சூத்ரர்களுடைய அதிகாரத்தை விஸ்தாரமாக ப்ரதிபாதித் திருப்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

* * * * * *

கலியின் கொடுமையினால் ப்ராம்மணன் பிழைப்புக்கு வழியில்லாமல் ஸ்வரூப நாசகரமான தொழில்களில் இறங்குவதும், தன்நிஷ்டைகளைத் துறப்பதும் ஆத்மகுணங்களை யிழந்து பிறரால் பரிஹஸிக்கப்படுவதும், அர்த்தகாமனாயினாலே துராசாரங்களை போக்யபுத்தியினால் பரிக்ரஹிப்பதும், '[illegible]' என்றபடி புத்திக்கூர்மையின் உதவியினால் ஆத்மஜ்ஞானத்தைத் தேடாமல் தனார்ஜனத்தையே நாடுவதும், அப்படி ஸம்பாதித்த தனத்தை யஜ்ஞம், தானம், முதலிய தர்மங்களில் உபயோகப் படுத்தாமல் தனக்காக க்ருஹநிர்மாணம் முதலியவற்றைச் செய்வதற்கே உபயோகப்படுத்துவதும், அர்த்தங்களை அதிதிபோஜனாதிகளிற் செலவிடாமல் தன்சரீர போகானுபவங்களில் மட்டும் வ்ரயம் செய்வதும், ஸஹஜமாய்க் கொண்டுவருகின்றது. சென்னை மாகாணத்திற்காட்டிலும் வடதேசங்களில் ப்ராம்மணனுடைய தசை அத்யந்தம் சோசநீயமாக விருக்கிறதென்பதை லௌகிகர் அறிவார்கள். ப்ராம்மணர் இதரர் க்ருஹங்களில் ஸேவக ஸ்தானங்களி லமர்வதும், ரிக்ஷாவண்டியிழுப்பதும் வெகுப்ரதேசங்களி லிருப்பதைப்பார்த்தும் கேட்டுமிருக்கின்றோம்! இவ்விடங்களில் ப்ராம்மணரின் துர்த்தசை அவ்வளவு கடுமையா யில்லாவிட்டாலும் விபரீத போகருசியினாலும் விபரீத ஸம்ஸர்க்கங்களினாலும், நவீன நாகரீக முறைகளின் ஆகர்ஷகங்களினாலும் இவர்கள் தங்கள் ஜ்ஞானானுஷ்டானங்களைத் துறந்துடன் தங்கள் பெரியோர்கள் நீண்டகாலமாய் வஸித்து அநுபவித்

தாவந்து ஊர் வீடு காணி முதலியவைகளை யழித்துவிட்டு, இவ்விபரீத போகங்களுக்காக வேணடிப் பட்டணக் கரைகளிற்போய் ஈனத்தொழில்களையும் அப்ராமாணிக மார்க்கங்களையும் அவலம்பித்து அதோகதி யடைவதையும் பற்றிப் பங்குனிமீ ஸஞ்சிகையில் 'ஸ்ரீ வைஷ்ணவதாஸன்' விஸ்தாரமாய் வரைந்திருப்பதை நமது நேயர்கள் அறிவார்கள். இவற்றை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால் இத்தசையைப் பரிஹரிக்க வேண்டிய பொறுப்பை எவ்வளவு பெயர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்களென்பதும், அப்பொறுப்பை நிறைவேற்ற ப்ரவ்ருத்தித் திருக்கிறார்கள் என்றும் புலப்படவில்லை. கீழ் உதாஹரித்த 'ஊர்வ்யாஸ்தா.........' என்னும் பராசர வசநத்தின் மூதலிப்புத்தான் வெகு காலமாய்க் காணப்படுகின்றது. 'ஸமூஹப்பொறுப்பு' என்னும் நினைவே நம்மவர்க்குள் இன்னும் உண்டாகவில்லை. ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதி ப்ரபந்ந தர்மங்கள் அநுஷ்டான ரூபங்களை யடையக்காணோம். ப்ராம்மணர் எப்போதும் பிறர்கையைப்பார்ப்பவ ராதலால் தாமே தனவான்களானபோது தம் த்ரவ்யத்தைப் பிறர்க்குதவ விசேஷமாய் முன்வர மனமில்லாதவர்களா யிருக்கிறார்களென்று ஒரு அபகீர்த்தியு முண்டு. நப்ராம்மண ப்ரசாரத்தின் வேகத்தைப் பார்த்தும் நம் ப்ரமுகர்கள் நம் ஸமூஹத்தவரின் ஸம்ரக்ஷணத்தில் த்வரிக்காமலிருப்பது கொஞ்சங்கூட ஆச்வாஸகரமாயில்லை.

நமது ஸமூஹம் உயர்ந்தது; அதில் நாம் சேர்ந்தவரென்பது நமக்குப் பெருமை; எவ்விதத்திலும் நம்மைச் சேர்ந்தவரின் ஏற்றமே நமது ஏற்றத்துக்கறிகுறி; இத்யாதியான அபிமானம் இருந்தால்தான் அதின் ஸம்ரக்ஷணத்தில் ஆவயிக்க எண்ணமுமுண்டாகும். இவ்வபிமான மில்லாதவனுடைய பிழைப்பு 'ஸாகோ ஜீவதி ய: ஸ்வார்த்தம்' என்றபடி உண்பது முறங்குவதுமாய் மிருகத்தின் இருப்புக்கு ஸமானமாகும்.

* * * * * *

ஸ்வரூப நிஷ்டையில்லாத ப்ராம்மணன் வ்ருத்தியின் கஷ்டத்தினால் எவ்வளவு ஹீன தசையையடைந்து வருகிறான் என்பதை உதாஹரிக்க, ஸ்வ தேசமித்திரன் பத்திரிகையின் சித்திரைமீ 28இயின் ப்ரகரத்திலிருந்து இதை ஸங்க்ரஹிக்கின்றோம்:—'நிபரான் சந்த்ர சட்டர்ஜி என்ற எளிய ப்ராம்மணன் ஜய்நாகூர் என்ற க்ராமத்தில் பூஜை முதலியன செய்து காலங்கழித்து வந்தார். உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றத்தாலும் பணமுடையினாலும் கிராமத்தார்கள் பூஜைசெய்வது குறைய அவருக்கு வருமானம் இல்லாதுபோக அவரும் அவர் மனைவியும் ஐந்து இளங்குழந்தைகளும் சிலநாட்களில் அரைவயிறு போஜனமாயும் சில நாட்களில் சுத்தப்பட்டினியாயும் இருந்து வாழவேண்டியிருந்தது. அக்குடும்பத்தார் இரண்டுநாள் சேர்ந்தாற்போல் உணவின்றி யிருந்ததால் மிகவும் சிறியகுழந்தைகளிரண்டும் இறக்கும் தருவாயிலிருந்தன. ஆதலால் சட்டர்ஜி பக்கத்து வீட்டுக்காரர் தமது குலதெய்வத்துக் கட்டியிருந்த

கோயிலில் அதன் பூஜைக்காக வைத்திருந்த அரிசியில் 5-படி அரிசியைத்திருடிவந்து உடனேபாதியைச் சமைத்து இறக்கும் தருவாயிலிருந்த குழந்தைகளுக்கிட்டு அவர்களைக் காப்பாற்றினர், பிறகு சட்டர்ஜியை போலீஸார் ஸந்தேஹத்தின் மேல் அரஸ்டு செய்து அலிபூர் ஸப்டிவிஷன் மாஜிஸ்த்ரேட்டு முன்பாக விசாரணைக்குக் கொண்டுவந்ததில் அவர் தம் 'வ்ருத்தாந்தத்தைக் கண்ணும் கண்ணீருமாக எடுத்துரைத்துத் தாம் குற்றவாளி யென்று ஒப்புக்கொண்டார்' என்றும், மாஜிஸ்த்ரேட்டு இரங்கி அவருக்குக் கோர்ட்டுக்கலையும் வரையில் காவல் சிக்ஷை விதித்தார் என்றும் தெரிவிக்கப் படுகின்றது.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள்! இவ்விதமான பரிதாபகரமான கதைகள் நம்மாகாணத்திலும் ஸம்பாவிதமாயிற்றே! இல்லையென்று யார்கண்டார். சட்டர்ஜியைப் போன்றவர்களுக்கு ஈச்வரக்ருபையால் மிகுந்திருக்கும் நற்புத்தியின் ப்ரகாசம் அடியோடு அழியுமுன், அவர்களைத் தர்மமார்க்கத்தில் திருப்பி ரக்ஷிக்க வேண்டிய கடமை ஸமூஹப்ரமுகர்களுக்கு பகவதாஜ்ஞாஸித்தமான கைங்கர்ய மல்லவா?

* * * * * *

திருவஹீந்திரபுரத்தில் ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன்ஸபையாரின் முயற்சியினால் சென்ற மாஸத்தில் அங்கு ஸ்ரீதேசிகன் திருமாளிகையில் ஓர் வித்யாலயமும் புஸ்தகசாலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விவரம் இந்த ஸஞ்சிகையின் மற்றொரு ப்ரதேசத்தில் காணப்படும். இதை நமது நண்பர்கள் வாசித்து ஆநந்திப்பார்கள். இந்த விழாவில் அக்ராஸநம் வஹித்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் ப்ரதம உப அத்யக்ஷராகிய ஸ்ரீமான் வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காருடைய ஸம்ப்ரதாய அபிமானமானது பஹுப்ரகாரங்களில் ப்ரஸித்தமா யிருப்பினும், இதற்குச் சிலதினங்களுக்கு முன்தான் ஸ்ரீகாஞ்சியில் இவர் உபக்ரமப்பித்த வித்வத்ஸபையாஸ க்ரமத்தைக் குறிப்பிடுவது அதிகமாகாது. அதன் தகவல்கள் நமக்கு ஏற்கனவே வந்திருப்பினும் அவற்றை இதற்குமுன் ஸஞ்சிகையிலேயே ஸம்ப்ரதாயாபிமானிகளுக்குத் தெரிவிக்க முடியாமலிருந்ததற்கு வருந்துகின்றோம். இந்த ஸ்வாமியின் உத்யோகத்தினால் நமது ஸம்ப்ரதாய ஸம்ரக்ஷணத்துக்குச் சிலத்ருடமான ஏற்பாடுகள் கூடிய சீக்கிரத்தில் உண்டாகு மென்று எதிர்பார்க்கின்றோம். 'தஸ்ய ஸ்வாமிந: கிம் துர்லபம்' (ஸ்ர்வேச்வரன் ப்ரஸந்நனால் கிடையாதது முண்டோ)? என்றபடி இவருக்கு இவ்விஷயத்தில் பகவத்கடாக்ஷம் நிறைந்திருக்கிற தென்பதற்கறி குறியாக இவருடைய ப்ரயத்நங்களில் ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் சேட்டலூர் நரஸிம்மாசார்யர்ஸ்வாமியும் ஸஹகரிக்க விரும்புவது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமூஹத்துக்கே ஓர் அஸாதாரண மனோபலத்தைக் கொடுக்கின்றது.

[illegible] ஸித்தாந்தத்தைப்பற்றி ஸ்ரீதேசிகன், [illegible] (ஸ்ரீமத்ரஹஸ்ய [illegible]

வீட்டு ப்ரவ்ருத்தமாய் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த பஹுக்ரந்தங்களினால் வளர்க்கப்பட்டு, ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் நன்றாய் ரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கும் நம் தர்சனமானது இந்நாளைக்கையும் போகவல்லதாயிற்று.) என்று தம் பூர்வாசார்யர் பக்கலில் பஹுமானத்தாலும் க்ருதஜ்ஞதையினாலும் அருளிச்செய்திருந்த போதிலும், வஸ்துஸ்திதியைக் கணிக்கும் தடஸ்தர்கள் யாவரும் நமது தர்சனமானது '[illegible]' (நன்றாய் ரக்ஷிக்கப்பட்டது) என்னும் நிலைமையை ஸ்ரீதேசிகன் ஸாதித்த எண்ணிறந்த திவ்ய ஸூக்திகளின் மூலமாயே பெற்றது என்பதை நிச்சயமாய் அறிவார்கள். வேதாந்தார்த்தங்களை அநாதிகாலமாய் ப்ரவ்ருத்தமான ஆயிரக்கணக்கான ப்ரபந்தங்களிலிருந்து ஸாரோத்தாரம் செய்து, எதிரிகளின் பக்ஷங்களைச் சின்னபடங்கப் பரிஹரித்துத் தமிழிலும் மணிப்ரவாளத்திலும், ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும், [illegible], ஸ்தோத்ரம், ரஹஸ்யம் காவ்யம், நாடகம், சாஸ்த்ரம், என்ற பல படிகளிலே பின்ன ருசிகளையுடைய நாநாவிதமான அதிகாரிகளுடைய சக்திக்கும் ருசிக்கும் அநுகுணமாக க்ரந்தங்களை இயற்றி பாலன் முதல் பண்டிதன் வரையில் அதிகரித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக உபகரித்த மஹான் நம் தேசிகரைப்போன்ற வேறொருவரை எக்காலத்திலும் எத்தேசத்திலும் காண்டலரிது! பாஷையிலோ சாஸ்த்ரத்திலோ ப்ராவண்யத்தை யடைய விரும்புகிறவர்களுக்கு ஸ்ரீதேசிகன் திவ்ய ஸூக்திகளே பர்யாப்தங்களென்று உறுதியாய்க் கூறலாம். '[illegible]' (மற்றவித்யை பயிற்சியின் திறமையைக்காட்ட மாத்திரம் உதவும்) என்ற கணக்கிலே, மற்றக் காவ்யங்கள் முதலியவை பாஷாஜ்ஞாநத்தை மட்டும் கொடுக்க வல்லவை; இவரருளிச்செய்தவைபோலென்றால் 'மற்றும் தந்திடும்' என்றபடி இதையும் ப்ராஸங்கிகமாகக் கொடுத்துப் பரமபுருஷார்த்த லாபத்துக்கும் உபகாரமாய் 'ஸாவித்யா,' (அதுதான் வித்யை) என்னும்படி சிறந்த அறிவையளிக்கும் என்பது ஸ்ரீதேசிகன் க்ரந்தங்களைக் கொஞ்சமேனும் பரிசயம் பண்ணினவர்களுக்கும் நன்றாய் விளங்கும். இதன் உண்மையை இவரை நேரில் ஸேவித்திருந்த ஸ்ரீலோகாசார்யர் இவர் நூல்களில் 'ஓரொன்றுதானே யமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு வானேறப் போமளவும் வாழ்வு' என்று ஆதரத்துடன் அநுபவித்ததை, சாச்வதமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆஸ்திகர்கள் அநுஸந்தித்து வருகிறார்கள். சைவராயும் அத்வைதியாயுமிருந்தும் குணங்களில் ஈடுபட்டு ஸ்ரீதேசிகன் க்ரந்தங்கள் பலவற்றிற்கு உரை செய்த ஸ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதரும் ஓரவஸரத்தில் '[illegible]' (கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹமான ஸ்ரீதேசிகனுடைய காவ்யங்கள் மிகவும் எளியநடையில் இருப்பினும், அவற்றின் ஓரோரிடத்திலும் இப்படிப்பதுங்கிய வேண்டிய அர்த்தங்கள் பலவிருக்கின்றன) என்று விஸ்மிதரானார்.

இத்தகைய மஹாபுருஷன் ஐரோப்பிய நாடுகளிலவதரித்திருந்தால், அவர்க்கும் அவருடைய ப்ரபந்தங்களுக்கும் நடக்கும் சிறப்புகளும் அதற்கறிகுறியான சாச்வத ஸ்தாபநங்களும் எவ்வண்ணங்களிலிருக்குமென்பதைப் பாச்சாத்ய வ்ருத்தாந்தங்களில் பழக்கமுடையவர்கள் நினைத்துப் பார்ப்பார்களாயின், திருவஹீந்திரபுரத்தில் உபக்ரமிக்கப்பட்ட மேற்கூறிய ஸ்தாபநங்களைச் 'சற்றல்லவோ முன்னம் நாம் பெற்றதற்கே' என்னக்கூடக் கூசுவார்கள்! ஆயினும் '[illegible]' என்றபடி இவை ஸம்ப்ரவர்த்தகர்கள் சிறிதாய் ஆரம்பித்த இக்கலாசாலைக்கும் புஸ்தகாலயத்துக்கும் எதிர்கால நிலைமை மிகச் சிறப்புற்றிருக்குமென்பது அந்த விழாவில் அக்ராஸனர் பேச்சுமுடித்த க்ஷணத்தில் ஸ்ரீதேவநாதன் திருமஞ்சனம் கண்டருளி அதிவேடிமுகமாக அநுக்ரஹித்ததினால் நன்கு விளங்கிற்று.

இவைகள் திருவஹீந்திரபுரத்தில் ஏற்படுவதின் ஔசித்யத்தையும் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் தெளிவாய் எடுத்துரைத்தார். ஸ்ரீதேசிகன் அவதரித்த ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதேசத்தில் அவர் திருமேனி ஸம்பந்தப்பட்ட வஸ்து வாஸ்த்வாதிகளைக் காணோம். அவர் பரவாதிகளை ஜயித்து ஸம்ப்ரதாய ஸம்ரக்ஷணம் செய்த ஸ்ரீரங்கம் முதலிய ப்ரதேசங்களிலும் தெரியவில்லை. திருவஹீந்திரபுரத்தில் மட்டும் அவர் வஸித்த திருமாளிகை, அவர் உபாஸநம் செய்த வ்ருக்ஷமூலம், அவர் தன் திருக்கைகளினால் நிர்மாணம் செய்த கிணறு, என்றிப்படிப்பட்ட குறிப்பான சின்னங்கள் நாளது வரையில் காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்றன. அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீதேசிகன் அர்ச்சையையும் அவர் தாமே, சில்பியுடன் உண்டான போட்டியில் நிர்மாணம் செய்தார் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இவற்றையெல்லாம் அவ்வூர் வாஸிகளும் தடுபக்ஷிகளும் உள்ளத்திற்கொண்டால், இக்கைங்கர்யத்துக்கு அபலார்க்குக் கொஞ்சங்கூட இடங்கொடார்கள் என்பது திண்ணம். இவ்வபிநிவேசத்தை அவர்கள் மனதில் ஸ்ரீதேவநாதன் ப்ரதிஷ்டிதமாக்கவேண்டும்.

சில வர்ஷங்களுக்குமுன் ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களையெல்லாம் சேகரித்து அச்சுப்போட்டு வைக்க அங்கு ஓர் ஸபை ஏற்பட்டுச் சந்தா வஸூலிக்கப்பட்டு ஸ்ரீமந்ந்யாயபரிசுத்தி என்னும் க்ரந்தம்மட்டும் ப்ரகடிக்கப்பட்டது. பிறகு இத்ஸபையின் ப்ரவ்ருத்திகளும் வஸூல் செய்யப்பட்ட ஐவேஜியின் நிலைமையும், அச்சுப்போடப்பட்ட க்ரந்தம் எவ்வளவு விற்பனையாயிருக்கிறதென்பதும் அதிகமாய் வெளிப்படவில்லை. அந்த ஸபையாரும் இப்போதேற்பட்ட ஸபையாரோடு சேர்ந்து உழைத்தால் இவ்விருவருடைய மனோரதமும் எளிதாய்த் தலைக்கட்டுமென்று தோன்றுகின்றது. சிஷ்ய க்ருத்யாதிகாரத்தில் ஸ்ரீதேசிகனருளிச்செய்ததை நினைத்தால், 'பிறவிக்குருடனை தன்னை அபர்வ[illegible]மமரர்கள் பரிஷத்துக்கர்ஹனாம்படி திருத்தித் தம் க்ருபையினால் வேதாந்தார்த்தங்களையிப்படிப் பலமுகங்களில் எடுத்துரைத்த பரமோபகாரர்களான இவருக்குக் கைங்கர்யம் என்று செய்யக்கூடியது 'விளக்குப் பிடிக்கும

வன் தன்னை ராஜா ஒரு கார்யத்துக்குப் போகச்சொன்னால் தன் கையில் விளக்கை யதற்கு ப்ராப்தரானோர் கையிலே கொடுத்துப் போமாப்போலே' இது வரையில் நம்பெரியோர்கள் மஹா ப்ரயாஸத்துடன் காப்பாற்றிவைத்திருக்கும் ஸ்ரீதேசிகன் க்ரந்தங்களில்மீதி இருப்பவைகளையாவது காப்பாற்றிப்பின் வருபவர்கள் வசம் தாயதனம்போல் ஒப்புவிக்கவேண்டியதைவிட வேறு ஒன்றைக்காணோம். இப்படி யுபகரித்த ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரே இக்கைங்கர்யத்தைப் பூர்த்திசெய்து கொடுத்து அனுக்ரஹிக்க ப்ரார்த்திக்கின்றோம்.

*   *   *   *

சென்ற ஸ்ரீத்திய ஸஞ்சிகையில், பகவத்கீதையின் விஷயமாப் 'ப்ரமாண சரண' ரும், 'ராஜமன்னார் கோவில் வித்வத்ஸபையில்' ஸ்ரீ. உ. வெ. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்வாமி ஸாதித்ததாகவும், முறையே எழுதியிருக்குமவைகளில் ஓர் அம்சமாகிய 'தத்வித்தி ப்ரணிபாதேந' என்றும் கீதாச்லோகத்தின் அர்த்தத்தில் அவ்விரண்டு ஸ்வாமிகளுக்குள் அந்தரங்கத்தில் பேதமிருப்பதாயும் ஒருவர் மற்றொருவரை உ-ஷித்திருப்பதாயும் நினைத்து, ஸ்ரீ. உ. வெ. ஸ்ரீரங்கம் வேதவாத்யார் ரெங்கசார்யர் என்னும் ஸ்வாமி ஸ்ரீ. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்வாமியின் அபிப்பிராயங்களை ஆதரிப்பதற்கென்று, 'ப்ரமாண சரணரின்' அபிப்பிராயமென்று தாமெண்ணியதை பலமாக ஆக்ஷேபித்து நமக்கு ஓர் நீண்டவ்யாஸம் எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார். அதை ப்ரசுரித்து அதற்குச் சமாதானமாக 'ப்ரமாணசரணர்' உத்தரம் கொடுப்பதையும் அச்சிட்டு இப்படி விவாதத்தை வளர்த்துவதில் யாதொரு நன்மையும் கூடாதாகையால், அதை நிறுத்திக்கொண்டோம். ஆனால் அதின் முக்யாம்சங்களை இங்கு சேர்த்திருக்கின்றது.

கீழ்ச்சொல்லிய இரண்டுஸ்வாமிகளும் ஆதுனிகர் நமது மதஸம்பந்தமான ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்கள் முழுமையும் ஸ்ரீகீதையிலேயே குறைவறச் சொல்லியிருப்பதாயும், அதனால் நமக்குள்ளிருக்கும் ஜாதிநியமாதிகளெல்லாம் தவறானவைகளென்றும், மற்றும் இப்புடைகளிற் பண்ணும் அதிவாதங்களைக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். இக்கண்டனத்திற்காதரவாக 'தத்வித்தி ப்ரணிபாதேந பரிப்ரச்நேந ஸேவயா । உபதேக்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிநஸ்தத்வதர்சிந: ॥' (அதைத்தத்வ தர்சிகளான ஞானிகள் பக்கலில் நன்றாய் வணங்கி வழிபட்டுக் கேட்டறிந்துகொள். அவர்கள் உபதேசிப்பார்கள்) என்றும் ச்லோகார்த்தத்தை இருவரும் உபபாதித்தார்கள். 4வது அத்யாயத்தில், கர்மயோகத்தில் ஞானம் சம்ப்ரதானம் என்பதை விளக்கிவிட்டு இந்த ச்லோகத்தை பகவான் உபதேசித்தார். ஆரம்பத்திலேயே 'நான் உமது சிஷ்யன்; சரணமடைகின்றேன்; எனக்கு எது ச்ரேயஸ் என்று நிச்சயிக்கிறீர்களோ அதைச்சொல்லவேண்டும்' என்று கேட்ட அர்ஜ்ஜுனனுக்கு, இப்படி விதித்ததின் தாத்பர்யத்தை ஸ்ரீதேசிகன், 'பகவானும் விசதமாகவே உபதேசித்தான்; அர்ஜ்ஜுனனும் அவதானத்

துடன் கேட்டு அதையறிந்து கொண்டான். ஆயினும் அநாதிகார்மார்ஜ்ஜிதங்களான பாபங்கள் இவன் மனதின் வாயிலையடைப்பதால் காமாலைக்கண்ணனுக்கு வெண்மை புலப்படாததுபோல் இவனுக்கும், தத்வ ஜ்ஞாநம் நன்றாய் ப்ரகாசிப்பதில்லை,' என்றதினால் விவரித்தார். ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் உத்தரக்ருத்யாதிகாரத்தில் 'தந்நிஷ்டைக்கனுரூபமாகத் தெளிய வேண்டுமர்த்தங்களில் தனக்குத் தெளியாத நிலங்களை நாம் க்ருதக்ருத்யனென்றநாதரித்திராதே, அநுபவமூர்த்தி யுண்டாம்போது தெளிவும் ப்ரேமமும் வேண்டுகையாலும்..........
.........தனக்குசேஷி விஷயத்திலே சித்தரஞ்சநம் பிறக்கைக்காகவும்......தெளிவுடையபரமைகாந்திகள் பக்கலிலே 'தத்வித்தி ப்ரணிபாதேந' என்கிறகட்டளையிலே தெளியக்கேட்டு ([illegible]........' தேத்தாங்கொட்டையின் ஸம்பந்தத்தால் தண்ணீர் தெளிவதைப்போல் ஞானவானுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தால் மூடனும்கூட தன் மௌட்யத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகிறான்)என்கிறபடியே பரிசுத்த ஜ்ஞாநனாய்.........' என்றருளிச் செய்திருப்பதையும் இங்கு யோசிக்கவேண்டும்.

உபநிஷத்துக்களிற் பலவிடங்களில் ரிஷிகள் சிஷ்யர்களுக்கு ஆத்ம வித்யைகளை யுபதேசித்து விட்டுப் பிறகு 'குருமேவாபிகச்சேத்' (குருவையே போயடைவாயாக) என்றபடிகளில் அவரவர்களை நியமித்திருப்பதற்கனுகுணமாகவே ஸ்ரீதாசார்யனும் அர்ஜ்ஜுநனுக்குச் சொன்னான்.

ஆகையால் 'ப்ரமாணசரணர்' 'ஜ்ஞாந ரூபங்கள்' என்று ஸ்ரீகீதையுடன் கோர்க்கப்பட்ட உபநிஷத்துக்கள், ப்ரும்ம சூத்ரங்கள் இவைகளிற்போல, இதிலும் தத்வ ஜ்ஞாநாதிகள் ப்ரதானமாக உபதேசிக்கப்படுகின்றன வென்றும், 'தத்வித்தி' என்னும் ச்லோகத்தினால் இது த்ருடீகரிக்கப்படுவதால், ஆதுனிகர்கள் நினைப்பதுபோல், தர்மாநுஷ்டாநாதிகளுக்கும் கீதையே பூர்ணமான சாஸ்த்ரமாக மாட்டாதென்றும், கீதையினால் மற்ற சாஸ்த்ரங்களுக்கு விலக்காவது ப்ரமாணக்குறைவாவது ஏற்பட ந்யாயமில்லை யென்றும், அபிப்ராயப்படுவதாக ஏற்படுகின்றது.

இதையே ஸ்ரீபுததங்கோட்டகம் ஸ்வாமியும் வேறுவிதமாக விவரித்துவிட்டு ஸ்ரீகீதையே வேண்டிய எல்லா விஷயங்களையும் தெளிய உபதேசிக்குமானால் பெரியோர்களை யாச்ரயித்து விசதமாகத் தெரிந்து கொள்ள விதித்தது வீணாகமுடியும்' என்று உபஸம்ஹாரம் செய்திருக்கிறாரேயன்றி, இதை விட்டவரல்ல. இந்த உபஸம்ஹாரத்திற் சொன்னது ப்ரஸ்தாவ ப்ரகரணத்துக்கு அதிகப்படி யென்று ஒருக்கால் 'ப்ரமாணசரணர்' நினைத்தாலும், அதில் தோஷபுத்திசெய்வாரென்று நமக்குத் தோன்றவில்லை. ஸ்ரீ. வேதவாத்யார் ஸ்வாமிக்கு இங்கு அதிசங்கைபிறந்து இவ்வண்ணம் எழுதியிருக்கிறார்:—'தத்வித்தி' என்கிற ச்லோக பாஷ்யத்தில் 'தத்' ஆத்ம விஷயஜ்ஞாநம் 'ப்ரணிபாதேந

[illegible]' (ஆத்மநாச மடைந்ததாகிறது) என்று ஆரம்பித்து, '[illegible]' இதுதான் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது), என்பது வரையி லுபதே சித்து; '[illegible]' அந்த ஞானத்துடன்கூடிய கர்மா நுஷ்டானம் செய்யும் நீ); என்றிருக்கும்படியினால் [illegible] என்கிற ச்லோகங்களின் நடுவில் '[illegible], [illegible]' (ஆகைபால் சண்டைசெய் உன்ஜாதி தர்மத்தையும் பார்த்து) என்கிற ச்லோகங்களிலும் வர்ண தர்மங்களும ப்ரஸ்தாபிக்கப்படுகிறதினால் 'தஸ்மாத்' என்கிற என்கிற ச்லோகத்தின் 'ஏவ' சப்தத்தினால் ஆத்மவிஷய ஜ்ஞாநம் ப்ரதான மாக அதின் பரிகரமாய (அங்கமான) தர்மங்களுடன் ஞானிகளிடம் தெரிந்து கொள்ளும்படி விதிக்கப்படுகிறது என்று அங்கீகரிக்க வேண்டியது அவச்யம். அங்கங்களுடைய ஜ்ஞாநமில்லாமல் அங்கியினுடைய அனுஷ்டாநம் அசக்யமா குமிறே. '[illegible]' என்பதில் 'போம' சப்தத்தை [illegible] ஸம்பந்த ரூபமாக வ்யாக்யாநம் செய்வதாலும், ஸ்வதர்ம ஸ்வரூபம் பரிபூர்ணமாக ஓரிடத்திலும் கீழ் உபதேசிக் கப்படாததாலும் 'ஏவ' சப்தத்தில் ப்ருக்ருதமான ஜ்ஞானத்தின் பரிகரங்க ளில் உள்ளடங்கிய தர்ம ஸ்வரூபங்களையும் தெளியத்தெரிந்து கொள்ளச்சொன் னது என்பதில் விரோதமில்லை. [illegible] '[illegible]' என்று பொ துவாகச் சொன்னதில் சத்தர்ம தர்மம் விசேஷமறிய முடியாதிறே!" இப்படி 'நமது ஸித்தாந்த விரோதமில்லாத மற்றொரு வ்யாக்யாநம் ஆதரிக்கப்படமாட் டாதென்று பண்டிதர்கள் சொல்லமாட்டார்கள்' என்றும், இதனடுத்த ச்லோ கத்தை யொட்டி அர்ஜுநனுக்கு ப்ரஸக்தமான ஸர்வமோகத்தையும் இதனால் போக்குவனென்றால் இதில் 'ஸ்வதர்மாதி விஷயமான மோஹமும் ஸங் க்ரஹிக்கப்படக் கூடாது' என்றும், ஸ்ரீசங்கரபாஷ்யத்தில் 'ஏவ' என்பதற்கு 'யுக்தமெப்படி, மோக்ஷமென்றா லென்ன, அவித்யை எப்படி உண்டாகிறது' இத்யாதிகளால் வேறுவிதமாக வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டதைப்போல், 'இக் தமாதிரியான அர்த்தமே இங்கு ஆதரித்து விட்டால் ஸித்தாந்தத்துக்கு என்ன விரோதம் வந்துவிடும்?' என்றும் அந்தஸ்வாமி கொஞ்சம் [illegible]டன், வரைந்திருக்கிறார்.

இதில், ஸ்ரீ சங்கரபாஷ்யம் இவர் பக்ஷத்துக்கு எவ்வளவுதூரம் [illegible] யிருக்கிறதென்று புலப்படவில்லை. ஆயினும் இவ்வர்த்தங்களை ப்ர[illegible] அநுபாதேயங்களாக எண்ணுவாரென்று நினைக்க இடமில்லை. ஒருக்கா[illegible] க்ருதத்தில் அமர்ந்தால் அதிக லாபமில்லை யென்னக்கூடும்.

பூர்வபக்ஷிகளான நவீனர்கள்விகற்றவற்குச் சொல்லவேண்டியதொ[illegible] அதாவது இவர்களுக்குத்தோன்றும் சந்தேகங்கள் அர்ஜுந[illegible] என்பது. அவனை 'ஆஸ்திகாக்ரேஸரன்' என்று [illegible]

யவைகளினால் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் நிரூபித்தார். '[illegible]' (தைவஸம்பத்தை முன்னிட்டுப் பிறந்தவன்), அதாவது பரமஸாத்விகன் என்று கீதாசார்யனே அவனை அழைத்தார். இவர்கள் சாஸ்த்ரத்தைக் கடப்ப தற்காகக் கீதையின் உதவியைத் தேடுவார்கள். அவன் சாஸ்த்ரவச்யனல்லவி னாலே யிறேகலங்கியது? தயைக்குத்தகுதியற்ற துர்யோதனாதிகள் பக்கலில் யுத்தகளத்தில் திடீரென்று வந்துவிட்ட ஸ்நேஹபாசத்தால் மயங்கிக் குலநாச பர்யந்தமான அதர்மத்தைச் செய்யப் புகுந்தேனே என்று பயந்து பகவானை யாச்ரிதங்கேட்டான். உபதேசம் முடியும் தறுவாயில் '[illegible]' என்று சாஸ்த்ர நியமங்களைக் கடந்து ச்ரத்தை பாராட்டுகிறவர்கள் கதி யைப்பற்றிக் கேட்டவனாகையால், இவனுக்கு தர்மானுஷ்டானங்களைப்பற்றி ஒரு விப்ர பத்தியுமில்லை யென்பது ஸித்தம். அவைகளைப்பற்றி உரைக்க கீதாசாஸ்த்ரம் ப்ரவருத்திக்கவுமில்லை. அவைகளை ப்ரதிபாதிக்கும் சாஸ்த்ரங் கள் ப்ரமாணங்களென்று தீர்மானம் வைத்துக்கொண்டு, மேல் ஆத்ம விஷய மான ஜ்ஞாநத்தை ஸ்ரீகீதை உபதேசித்தது.

இதெல்லாம் ஆச்ராஹாரஹிதர்களாய் உள்ளபடி யறியவேண்டுமென்னும் ஆவலு டன் ஸத்ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டரான பெரியோரிடத்தில் கீதையைப் படிப்பவர்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும். அப்போது, கீதையைக்கொண்டு வர்ணாச்ரம தர்மங்களைக் குலைக்கப்பார்ப்பது விளக்கு வெளிச்சத்தில் இருளைக் காணவெண்ணுதற் கொப்பாகும் என்பது புலப்படும்.

கீதார்த்தங்களில் சில அதிவாதங்கள்.

(முன் தொடர்ச்சி.)

கீதையில் சொல்லப்படும் புருஷார்த்தம் கைங்கர்யமே யொழிய ஆநந் தானுபவமல்ல என்றும் சிலர் சொல்வார்கள். இதுவும் '[illegible]' '[illegible]........ [illegible]', இத்யாதி வசநங் களில் பரப்ருஹ்மத்தை யடைவது புருஷார்த்தமாகச் சொல்லப்பட்டது, '[illegible]' என்னும் ந்யாயத்தால் கீழ் ச்லோகங்களில் 'அடைவது' என்றது ஸகல கல்யாண குணாகரனை ஸர்வானை ஸாக்ஷாத்தாக அநுபவிப்ப தைச் சொல்லுகின்றது. ப்ருஹ்மம் ஆநந்த ஸ்வரூபமானதால் இவ்வநுபவமும் ஆநந்தமாகவே இருக்கும். [illegible] [illegible]........[illegible]) என்றிருந்தும் [illegible] [illegible] [illegible] காரணம் [illegible], அதி[illegible] [illegible]ரூபமா யிருக்கு மென்றதாயிற்று.

விஸ்தர பயத்தினால் இவ்விசாரம் இங்கு நிறுத்தப்படுகின்றது. இந்த [illegible] [illegible]கொண்டு ஆதரிக்கன் [illegible] [illegible] [illegible] பெரியோர்களை [illegible] [illegible] ப்ரயோஜனமாகும். [illegible]

ஸ்ரீ:

ரக்ஷணத்ரயம்.

நாளது சித்திரைமீ 5வ (17—4—1922) யன்று சின்னகாஞ்சீபுரம் ஸந்நிதி வீதியில் ஆரணி ஜாகீர்தார் கட்டடத்தில், சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் உபாத்யக்ஷர் (Vice President) ஸ்ரீ. உ.ப. வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸங்கார், இவ்வூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, ஷை ஸபையின் கார்ய நிர்வாஹக் கமிட்டியின் அங்கத்தினராகிய வித்வான் பகவத் விஷயம் ஸ்ரீ. உ.ப. வே. சேட்டலூர் நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியைக்கொண்டு ஷை விஷயத்தைப்பற்றி ஓர் உபந்யாஸம் செய்வித்தார். அக்கூட்டத்தில் சுமார் 200 பெயர்கள் வித்வான்களும் ஆஸ்திகர்களான லௌகிகர்களும் ஷை ஸபையை அலங்கரித்தார்கள். இவ்வுபந்யாஸத்தின் சுருக்கம் :—

ஆத்ம ஸ்வரூபரக்ஷணம், ஸித்தாந்த ரக்ஷணம், திவ்யதேச ரக்ஷணம், என்கிற 'ரக்ஷணத்ரயம்' இங்கு சொல்லப்படுகிறது. ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாவது, சேஷத்வமும் பாரதந்த்ரயமும். அதை ரக்ஷிப்பதாவது, ஆசார்யர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளை உள்ளபடி யறிந்து தான் பகவானுக்குச் சேஷபூதனென்றும் பரதந்த்ர னென்றும் தெரிந்து கொண்டு அந்நிலைமைக்கனுகுணமான பகவத்பாகவத கைங்கர்யங்களைச் செய்கை. இதில் ஸித்தாந்த ரக்ஷணமும் திவ்ய தேச ரக்ஷணங்களு மடங்கி யிருக்கின்றன. ஸித்தாந்த ரக்ஷணமாவது ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் 'பாஷ்யத்தை வாசித்து ப்ரவர்த்திப்பித்தல்' என்று துடங்கி அருளிச்செய்த கைங்கர்ய பரம்பரைகள். இதுவும் பகவத் கைங்கர்யமாகப் பர்யவஸிக்கிறது. கடைசியில் 'உகந்தருளின நிலங்களுக்குத் திருமாலை திருவிளக்கு அமுதுபடி சாத்துப்படி உண்டாக்குதல்' என்று திவ்யதேச ஸம்ரக்ஷணம் ஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளைச் செய்பவன் தன்னுடைய சேஷத்வ பாரதந்த்ர்யங்களாகிற ஸ்வரூபத்தையும் ரக்ஷித்துக் கொள்ளுகிறான். திவ்யதேச ரக்ஷணமாவது 'யத்கிஞ்சிதபி குர்வாண: விஷ்ணோராயதநே வஸேத்' (ஶக்யமான ஏதாவது கைங்கர்யங்களைச்செய்து கொண்டு பகவத் க்ஷேத்ரத்தில் வஸிக்கக்கடவன்) என்கிறபடி பகவத் ஸந்நிதிகளில் ஏதாவது ஸாத்யமான கைங்கர்யத்தைச் செய்கை. இதற்கு ஶக்தியில்லா விட்டாலும் பரமைகாந்திகளுடைய மங்களாஶாஸந பலத்தாலும், இவர்களுடைய திருவுள்ளத்தின் உகப்பையே ப்ரயோஜனமாகக் கருதிய மற்ற பாகவதர்களுடையவும் ஸந்நிதி அதிகாரிகளுடையவும் ஶ்ரத்தையினாலும் திவ்யதேசம் காப்பாற்றப்படும். அப்படி பாகவதர் செய்வதும் ப்ரீதி பூர்வகமாக விருக்கவேண்டும். இந்த ப்ரீதி பூர்வாசார்யர்களுடைய க்ரந்தங்களின் பரிசயத்தினா லுண்டாகிய ஜ்ஞாநாநுபவத்தாலும், பகவானிடத்தில் உபகார ஸ்ம்ருதியாலும் உண்டாக வேண்டும். ஆகையால் மேற்கண்ட மூன்றுவித ரக்ஷணங்களும் கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக

பக்தியோகங்களில் 'த்ரயாணாமபி யோகாநாம் த்ரிபிரந்யோந்யஸங்கம:' (இவை மூன்றும் ஒன்றோடொன்று பிணைந்திருக்கின்றன) என்று கீதார்த்தஸங்க்ரஹத்தில் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த கணக்கிலிருக்கின்றன. இவற்றை, ஆசார்ய பரம்பரையில் ஆதியாய் '[illegible]' என்று ஆசார்யர்களால் கொண்டாடப்பட்ட ஸ்ரீதேவப்பெருமாள் அநுஷ்டித்துக்காட்டி யருளினார். அதெங்ஙனே யென்னில் :—எம்பெருமானாரை கங்கைக்கிரையாக வொட்டாமல் நடுக்காட்டில் தோன்றி 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்' என்றபடி தன்னந்தர்யாமியாகத்தான் நினைத்து இம்மஹானைக் காப்பாற்றினார். திருக்கச்சிநம்பி முகமாக இவர்க்கு ஆறுவார்த்தைக ளருளிச்செய்து ஸித்தாந்த ரக்ஷணம் செய்தருளினார். இவர் ஸமர்ப்பிவித்த திருமஞ்சனத்தை உகந்தருளி '[illegible]' (தயாஸமுத்ரமாகிய எந்த பாஷ்யகாரரால் ஸமர்ப்பிவிக்கப்பட்ட அதிபரிசுத்தமான தீர்த்தத்தை யுட்கொண்டு ஸ்ரீஹஸ்தி ஶைலத்திலிருக்கும் பகவானாகிற காளமேகம் அந்தந்தக் காலங்களில் நம் போலியர்க்கு நம்பிச்சைக் கதிகமாகவே புருஷார்த்தங்களை வர்ஷிக்கிறார்) என்றும், 'முத்திமுகில் பொழியும் முகில்வண்ணர் கருதவரம்தரும் தெய்வப்பெருமான்' என்றும் ஸ்ரீதேசிக னருளிச்செய்தபடியே பக்தர்களைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு இத்திவ்யதேசத்தில் நித்திய ஸாந்நித்யம் பண்ணுவதால் திவ்யதேச ரக்ஷணமும் செய்தருளுகிறார். ஆனதுபற்றி பகவத் தாஸர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைவரும் இந்த மூன்று ரக்ஷணங்களையும் யதாசக்தி அனுஷ்டிக்க வேண்டியதவச்யமாயிற்று'—என்று.

இவ்விஷயங்களை அநேக ப்ரமாணங்களைக் கொண்டு விஸ்தாரமாக இரண்டு மணி ஸாவகாசம் நிருபித்தார். இதன் பிறகு ஸபையில் எழுந்தருளி யிருந்த இஞ்சிமேடு ஸ்ரீ. உ. வே ரங்கநாதாசார்ய ஸ்வாமி ஸ்ரீ. உ. வே. அய்யா க்ருஷ்ண தாதாசார்யர் இவ்விரண்டு ஸ்வாமிகளும் ஷை உபந்யாஸத்தை யதார்த்தம் அநுவதித்து ப்ரஶம்ஸித்தார்கள். ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீசைல தாதாசார்ய ஸ்வாமி உபந்யாஸகர்க்கும் ஸபையில் எழுந்தருளி யிருந்த ஆஸ்திகர்களுக்கும் வந்தன மளக்க ஸபை கலைந்தது.

உபந்யாஸத்தைக் கேட்டு ஆநந்தித்த ஸப்யர்கள், இத்தகைய உபந்யாஸங்கள் இத்திவ்ய தேசத்தில் மாஸத்தில் ஒருதடவையாவது நடக்க வேண்டுமென்று அபேக்ஷித்தார்கள். அடுத்து வருகிற வைசாக உத்ஸவத்தில் மீண்டும் சில உபந்யாஸங்கள் நடக்குமென்று எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது.

[illegible]

ஸ்ரீ:

ஸத்ஸங்க வைபவம்.

(முன்தொடர்ச்சி.)

'[illegible]' என்று வேதாந்தத்தின் ப்ரகாரம் வெளியிடப்பட்டது. '[illegible]' என்கிறதால் ப்ராப்தியின் ஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டது. '[illegible]' என்று ப்ராப்யம் இன்னதென்று வெளியிடப்பட்டது. மேல் ஆநந்தவல்லி முழுவதும் இதுகளின் விவரணமாகவே முடிகிறது. அதில் ப்ரும்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும் வாக்யத்தில் '[illegible]' என்கிற பதத்திற்கு விகாரஶூந்யமென்று அர்த்தம். இதனால் ஸ்வரூபத்திலேயே விகாரமுடைய அசேதனத்தைக்காட்டிலும் ப்ரும்மம் விலக்ஷணமென்று சொல்லப்பட்டது. 'ஜ்ஞாநம்' என்கிற பதத்திற்கு நித்யாஸங்குசித ஜ்ஞாநவத்தென்றும், ஜ்ஞாநஸ்வரூபமென்றும் அர்த்தம். இதனால் ஸம்ஸார தசையில் ஸங்குசிதஜ்ஞானர்களாய் இருந்த முக்தர்களைக்காட்டிலும் ப்ரும்மத்திற்கு வைலக்ஷண்யம் சொல்லப்பட்டது. '[illegible]' என்கிற பதத்திற்கு பரிச்சேதமில்லை என்றர்த்தம். பரிச்சேதமாவது அளவு. அது தேசத்தால் அளவு, காலத்தால் அளவு, வஸ்துவினால் அளவுஎன்று மூன்றுவிதம். அதில், இந்ததேசத்தில் உள்ளது, அந்த தேசத்தில்லைஎன்பதே தேசத்தாலளவு. அது ஸர்வதேசத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிற ப்ரும்மத்திற்குக்கிடையாது என்கிறது. இந்தக்காலத்திலுள்ளது வேறுகாலத்தில இல்லை என்பது காலத்தால் அளவு. அது ஸர்வகாலத்திலும் நித்யமாயுள்ள ப்ரும்மத்திற்குக் கிடையாது என்கிறது. இந்தவஸ்து அந்த வஸ்துவாயிராது என்பது வஸ்து பரிச்சேதம். ப்ரும்மம் ஸர்வ வஸ்துவுக்கும் ஆதாரமாய் எல்லா வஸ்துவுக்கும் காரணமாய் எல்லா வஸ்துவும் ப்ரும்மம் என்று சொல்லும்படியுமாய் இருப்பதால் அந்த வஸ்துவினால் அளவு ப்ரும்மத்திற்குக் கிடையாது என்கிறது. இதனால் தேசத்தாலும் வஸ்துவினாலும் அளவிடப்பட்ட நித்யர்களைக்காட்டிலும் ப்ரும்மத்திற்கு வைலக்ஷண்யம் சொல்லப்பட்டது. ப்ரும்மம்ஸர்வவஸ்துக்களுக்கும் காரணமாகவும், ஆத்மாவாகவும் இராவிடில் இந்த

வஸ்து பரிச்சேத ராஹித்யம் ஏற்படாதாகையால் ப்ரும்மம் ஸர்வவஸ்துவுக்கும் ஆத்மா வென்றும், காரணமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. '[illegible]' இத்யாதியான மேல் வாக்யங்களினால் இப்படி ஆகாஶாதி ஸர்வ வஸ்துக்களுக்கும் காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட ஆத்மாவானது ஸ்தூலாருந்ததீ ந்யாயேந புத்யவதரண க்ரமத்தாலே அந்நமய மென்றும், ப்ராணமயமென்றும், மனோமய மென்றும், விஜ்ஞான மயமென்றும் சொல்லி முடிவில் '[illegible]' என்கிற வாக்யத்தாலே ஆநந்த மயனென்று அறுதி இடப்பட்டது. இப்படி ஆகாஶாதி ஸர்வ வஸ்துக்களுக்கும் காரணமென்றும், ஜீவனுக்கும் அந்தராத்மா வென்றும் நிஷ்கர்ஷித்து ஸர்வ வஸ்து ஸாமாநாதிகரண்யார்ஹத்வ ரூபமான வஸ்த்வபரிச்சேதத்தை உபபாதனம் பண்ணி மேல் '[illegible]' இத்யாதியாலே ஆரம்பத்தில் '[illegible]' என்கிற வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட ப்ரும்மத்தின் அஜ்ஞானத்தாலே ஆத்மநாஶத்தையும், அதின் ஜ்ஞானத்தினால் ஆத்மஸத்தையும் சொல்லுகிறது ஶ்ருதி. ஆகையால் இங்கு கேவல ப்ரும்மாஸ்தித்வ ஜ்ஞாநத்தை ப்ரஶம்ஸிக்க ஸங்கதி இல்லையிறே. இப்படி ஸத்துக்களின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி மேல் ஶ்லோகங்களினால் ஸத்துக்களின் மாஹாத்ம்யத்தைச் சொல்லுகிறது. அது எங்ஙனே என்னில்:— மேல் ஶ்லோகத்தில் '[illegible]' என்கிற வாக்யங்கள். இந்த ப்ரும்மவித்து எப்பொழுது ப்ரும்ம த்யானத்தில் ஸ்வல்பமும் விச்சித்தியைப் பண்ணுகிறானோ அப்பொழுது அவனுக்கு பயம் உண்டாகிற தென்றும், ப்ரும்ம த்யாநியாய் '[illegible]' இதர விஷய மநோ விமுகனுமான அவனுக்கு '[illegible]' என்கிறபடியே ([illegible]) அந்த பகவத் த்யான விச்சேதமே பயமென்று சொல்லி ப்ரும்மவித்தை ப்ரஶம்ஸிக்கின்றன. இதனால் '[illegible]' என்கிறபடி பகவத் [illegible] ஸத்துக்களின் [illegible] சொல்லப்பட்டது. '[illegible]' [illegible] என்கிற

வாக்யங்களினால் முன்னால் ஹ்ருதய குஹாந்த நிஹிதனாக வேத்யனாயும் விஜ்ஞான மயனுக்கும் அந்தராத்மா வாகவும் சொல்லப்பட்ட ஆநந்தமயன் ஆதித்ய மண்டலாந்தர்வர்த்தியாய் ரமணீய ஶரீரனுமாய் புண்டரீகாக்ஷனுமான நாராயணனென்று சொல்லி 'ஸ ஏகதா பவதி' இத்யாதியாலே உபாஸிக்கும் ஸத் புருஷன் முக்தியை யடைந்து அந்நமயாதி ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி விபூதிகளாய் நிரதிஶயாநந்தனான பரமாத்மாவை அனுபவிக்கிறான் என்று சொல்லுகையால் ப்ரும்மானுபவ பர்யந்தமான ஸத்ஸங்க மாஹாத்ம்யமே சொல்லப்பட்டதாயிற்று. மேல் ஶ்லோகத்திலும் 'ஏதம் ஹ வாவ ந தபதி । கிமஹம் ஸாது நாகரவம் । கிமஹம் பாபமகரவமிதி ।' இத்யாதிகளாலே இந்த ப்ரும்ம ஜ்ஞானியை ஸ்வர்க்காதிகளுக்கும் காரணமான ஸுக்ருதத்தை நான் பண்ணவில்லையே, நரகாதி காரணமான பாபத்தைப் பண்ணினேனே என்கிற சிந்தையானது தபியாதென்றும், ப்ரும்ம ஜ்ஞான ஹேதுபூதனான ஸத்தின் மாஹாத்ம்யமே சொல்லப்பட்டது. இப்படி ஶேஷஶேஷிபாவ ஜ்ஞானம் முதலில் தத்வஜ்ஞான ரூபமாய் பின்பு ''ஆத்மேதி தூபகச்சந்தி க்ராஹயந்தி ச' என்கிறபடி உபாயாத்மகமாய் பின்பு 'அவிகாரேண த்ரஷ்டவ்யா:' என்கிறபடி ப்ராப்திரூபமாய் வர்த்திக்கையாலே இந்தஶேஷ ஶேஷிபாவஜ்ஞான முடையவனே ஸத்தென்பது ஶ்ருதி தாத்பர்யம். இதனால் தத்வத்ரயஜ்ஞானமே ஸத்துக்களுக்கு நிரூபகமென்று சொல்லுவார்களுக்கும் உபாயாத்மக ஜ்ஞானமே நிரூபக மென்று சொல்லுவார்களுக்குங்கூட அதுகளில் ப்ரதான பாகமான ஶேஷஶேஷி பாவ ஜ்ஞானம் நிரூபகமென்றால் விப்ரதிபத்தி பண்ண வழியில்லை. இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்திலும் 'ஸ து [illegible] பரேஷாம் [illegible] ஸதாம் யஶ: ஸம்மத:' என்கிற இடத்தில் ஶரணாகத ரக்ஷண தர்மத்தை ஸத்துக்களின் தர்மமென்று ஶரண்யன் கம்பீரமாய் அருளிச்செய்தான். 'தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத் அகர்ஹிதம்' என்கிற இடத்தில் ஆஶ்ரிதர் பக்கல் தோஷத்தைக் கணிசிக்காமையே ஸத்துக்களுக்கு அபிமதமம் என்றும் ஶரண்யன் அருளிச்செய்து தாமும் ஸத்துக்களின் தர்மத்தை அனுஷ்டித்துக் காட்டினான். இப்படி ஶரண்யானுவிதேய தர்மவான்கள் ஸத்துக்களென்றால் அவர்களுடைய மாஹாத்ம்யம் ஶரண்யனுக்கே வேத்யமென்று சொல்லவேண்டும். பிராட்டியும் 'ந ஹமஸ்மி [illegible] ஸந்தோ வா நாநுவர்த்ததே । ததா ஹி விபரீதா தே புத்திராசாரவர்ஜிதா ॥' என்று அருளிச்செய்தாள். இதனால் ஸத்துக்கள் இருந்தவூரில் இருப்பவனுக்கும், அவர்களை அனுவர்த்திப்பவனுக்கும் தாமோகுண கார்யமான வைபரீத்யமாய்

ஸதாசாரலேசத்தோடும் கலசாதபுத்தி உண்டாகாது. அப்படி உண்டானாலும் ஸ்வாத்மைகவேத்யமாய் ஒழிந்து விடுமே அல்லது ஸர்வ விதிதமாய் துஷ்கர்ம பர்யந்த மாகாதென்று சொல்லப்பட்டது. இத்தை யடியொத்தியே ஆழ்வார்கள், பக்தர்கள் இருந்தவூரில் இருக்கும் மானிடம் எத்தவம் செய்தார்களோ என்று கொண்டாடினார்கள். 'யத்ராஷ்டாக்ஷர ஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே । ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதி துர்பிக்ஷ தஸ்கரா: ॥' என்றார்கள் மஹர்ஷிகள். இதனால் ஸத்ஸங்கவைபவம் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீபாகவதத்தில் தஶமஸ்கந்தத்தில் 'ததோ து:ஸங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஸத்ஸு ஸஜ்ஜேத புத்திமான்' என்று துஸ்ஸங்கத்யாக பூர்வகமாக ஸத்ஸங்கத்தை கர்த்தவ்யமாக விதித்து 'ஸந்த ஏவாஸ்ய சிந்தந்தி மனோ வ்யாஸங்கமுக்திபி:' என்கிற உத்தரார்த்தத்தாலே ஸத்துக்களுடன் ஸங்கமுண்டானால் அந்த ஸத்துக்கள் 'சோஷயிஷ்ண்வாதி' போல் காலாந்தரத்திலே அத்ருஷ்டத்வாரமன்றிக்கே ஸர்வபாபகந்தமான மனோவ்யாஸங்கத்தை ஸரஸமான உக்திகளைக்கொண்டே தத்காலத்திலேயே நாசம் பண்ணுவார்கள் என்று சரமஶ்லோகமுரைத்தவன் அருளிச்செய்தான். மேல் தம்முடைய அபஹதபாப்மத்வாதிகளைப்போல் ஸத்துக்களுக்கும் தம்மையடைந்தவர்களைத் தம்மைப்போலாக்குகைக்கு உறுப்பான எட்டு குணங்களுண்டென்று சொல்லுகிறார்— 'ஸந்தோऽநபேக்ஷா மச்சித்தா: ப்ரஶாந்தா: ஸமதர்ஶிந: । நிர்மமா நிரஹங்காரா நிர்த்வந்த்வா நிஷ்பரிக்ரஹா: ॥'—என்று. (அநபேக்ஷா:) ஸ்தவ்யனும் ஸ்தவப்ரியனுமான நாம் 'உதாரா:' என்று புகழ்ந்து மோக்ஷார்த்த புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கமுயன்றாலும் அதுகளையும் தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமென்கிறபடி என்ப்ரயோஜனத்திலும் அபேக்ஷையற்றிருப்பவர்கள். (மச்சித்தா:) ஸர்வஶக்தனான நான் லீலார்த்தமாக அவர்களைப்பிரித்து வைப்போமென்றாலும் 'என்னை நெகிழ்க்கிலும் என்னுடைய நன்னெஞ்சந்தன்னை அகல்விக்கத் தானுமில்லான்' என்கிறபடி என்னாலும் பிரிக்கமுடியாதபடி என்னிடத்திலேயே லக்னமான மனதையுடையவர்கள். (ப்ரஶாந்தா:) வஶீகார்யகாஷ்டாபூதனான என்னிடத்திலேயே மனம்வைத்து என்னை வஶீகரிக்கையாலே ஸாமான்யமாக பாஹ்யாந்தக்கரணங்களை நிக்ரஹித்துப் போந்தவர்கள். (ஸமதர்ஶிந:) 'நிற்கின்றதெல்லாம் நெடுமால்' என்றும் '[illegible]' என்றும் சொல்லுகிறபடி எல்லா வஸ்துக்களிடத்திலும்

அச்சேஷத்வ ஜ்ஞானமுடையவர்கள். ‘[illegible] (நிர்மமா நிரஹங்காரா:) ஸர்வமும் ஸர்வசேஷியான எனக்கு சேஷபூதமென்கிற ஜ்ஞானம் பிறந்தவனுக்கு ஒரு வஸ்துவிலும் மமத்வபுத்தியும் தன்னிடத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்ய புத்தியும் உண்டாகாதிறே. (நிர்மமா நிரஹங்காரா:) இப்படி ப்ரஹ்லாதிகளைப் போல் ஸமதர்சிகளானவர்களுக்கு சீதோஷ்ணாதி த்வந்த்வகந்த ப்ரஸக்தியில்லையிறே. இவ்விடத்தில் ‘[illegible]’ இத்யாதிகளை ஸ்மரிப்பது. (நிஷ்பரிக்ரஹா:) ‘[illegible]’ என்னக்கடவதிறே. இப்படி ஸத்துக்களின் குணங்களைச் சொல்லி மேல் ‘[illegible] ॥ [illegible] ॥’ இத்யாதி ச்லோகங்களாலே ஸத்துக்களின் மாஹாத்ம்யத்தையும் ஸத்ஸங்க பலத்தையும் விசதமாக வெளியிட்டான்.

இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர்.

ஜநகநந்தினி.

இந்தப் புஸ்தகத்தை அபேக்ஷிக்கிறவர்கள், கீழ்க்குறிக்கப்பட்டுள்ள விலாஸத்திற்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

(1) திவான் பஹதூர் தி. த. ரங்காசார்யர், பீ.ஏ., பி.எல்., திருவள்ளூர் (செங்கல்பட்டு ஜில்லா.)

(2) கொ. ஸுந்தரம் ஐயங்கார், தமிழ்ப்பண்டிதர், ஹநுமந்த ராயர்கோயில் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, மதிராஸ்.

(3) காரியதரிசி, ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த ஸபை, பர்ணசாலை, வீராசாமிபிள்ளை தெருவ், எழும்பூர், மதிராஸ்.

இதன் விலை ரூ. 1-0-0. [தபால்கூலி நீங்கலாக.]

ஸ்ரீ:.

ஸ்தோத்திர பராமர்சம்.

(முன் தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீ வரதராஜபஞ்சாசத்:—இந்த ஸ்தோத்ரத்தின் முதல் ச்லோகத்தில் ஹஸ்திகிரியின்மேலிருப்பதாயும் பிரமனுடைய யாகத்தின் பலமாயும் பெரிய பிராட்டியால் நிரந்தராநுபவிஷ்டமுமான கருணாநிதியைக் கணிசிக்கிறார். இந்தச்லோகத்தை ‘[illegible]’ என்றாரம்பித்தார். பேரருளாளப் பெருமாள் என்றருளினபடி. இத்தால் ஸ்தோத்ரத்தின் விஷயம் சொல்லப்பட்டது.

பிறகு, ‘[illegible]’ என்று அருளிச்செய்ததற்கு தாத்பர்யம் என்னவென்று யோசிப்போம். ‘[illegible] ॥’ என்கிறபடியே ஸாக்ஷாத் பராத்பரனை வெம்பெருமான் தானிருக்கும் நிலையைக் கைவிட்டு, இங்கு கர்மபூமியில் ஸம்ஸரிக்கும் சேதநர்களை உஜ்ஜீவிப்பித்து அநுக்ரஹிப்பதற்காகவே பிரமன் யாகத்தை வ்யாஜமாக வைத்து, [illegible], எவரெவர் தன்னை யாச்ரயிக்க வருகிறார்கள் என்று ஆதரத்துடன் கடாக்ஷிக்க மேட்டு நிலம்தேடி, மலைமேலிட்ட விளக்காய், ஆபால கோபாலம் தன்னை ஸேவிக்கக்கருதி, ஹஸ்திகிரியின்மேல் நிரந்தரவாஸம் செய்பவன் என்றதாய்த்து. இத்தால் ஆச்ரயணோபயுக்தங்களான பகவானுடைய தயா ஸௌலப்யாதி கல்யாண குணகணங்கள் வ்யஞ்ஜிதங்கள்.

மேலும், எம்பெருமானை முதலிற் கூறாமல் த்விரத சிகரியை முதலில் கூறியதால், சரண்யனை ஸேவிக்கப்போகும்போது இந்த பர்வதமே முதலில் கண்ணுக்குத் தோற்றுகிற தென்றும், இதை ஸேவித்துத்தான் அவனை ஸேவிக்க வேண்டு மென்றும், ‘[illegible]’ ‘அத்திகிரி பத்தர்வினை தொத்தற வறுக்குமணி யத்திகிரியே’ [illegible]

முதலானவற்றில் சொல்லியபடியே பகவா னெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தலமே ஸகல மங்களாஸ்பதமான மஹிமை பொருந்தியது என்றும் ஸூசிதம்.

இந்த ச்லோகம் பிங்கவ்ருத்தமாய், ஸ்தோத்ரம் பெரும்பான்மையும் வ்ருத்தாந்தரத்தால் நிர்வஹிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கொண்டு இதை மங்கள ச்லோகமாகப் பாவித்து அடுத்த ச்லோகத்தை ஸ்தோத்ரத்தின் முதல் ச்லோகமாக வைத்துக்கொண்டு பார்ப்போம். இந்த இரண்டாவது ச்லோகத்தை 'யஸ்மா[illegible] ஸக்ருத்வஜ:' என்று துடங்கினார்.

'ப்ரஹ்மேதி ஶங்கர இதீந்த்ர இதி ஸ்வராடிதி
ஆத்மேதி ஸர்வமிதி ஸர்வசராசராத்மந் |
ஹஸ்தீஶ ஸர்வவசஸாம் அவஸாநஸீமாம்
த்வாம் ஸர்வகாரணம் உஶந்த்யநபாயவாச: ||'

என்று தேப்பெருமானை ஜகத்காரணனாக சொல்லப்போகிறவராய், அந்த ஜகத்காரணனுடைய லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிற 'யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே........' என்பது முதலான உபநிஷத் வாக்யத்தின் முதலிலிருக்கிற 'யத:' என்னும் சப்தத்தை இந்த இரண்டாவது ச்லோகத்தின் முதல் பதமாகச் சேர்த்தார்.

தவிரவும், இந்த வெம்பெருமான் பெருமையை ஆழ்வாருள்ளிட்டாரும் அறியமாட்டாமல் திகைத்தார்கள் என்று சொல்லுகிறவிந்த ச்லோகத்தில், 'யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ' என்று வேதபுருஷன் பகவானுடைய குணங்களைச் சொல்லமுடியாதென்று சொல்லுகிற வாக்யத்தின்முதல் பதத்தைத்தன் ச்லோகத்தின் முதல்பதமாகச் சேர்த்தாரென்றும் சொல்லத்தகும். இதமித்தம் என்றுசொல்ல முடியாத வஸ்துவை யத்தாதி ஸர்வநாம சப்தங்களால் தானே நிர்தேசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. 'உயர்வற வுயர் நலமுடையவன் யவனவன்' என்றுதானே ஆழ்வாரும் பகவானை யத்தச்சப்தங்களால் ஒருவாறு சொல்லிமுடித்தார். 'ப்ரயதமநஸோ வீக்ஷ்யமாணம்' என்று இந்த முதல் பத்து தேவாதிராஜன் விஷயம் என்று சொல்லுவாரின் பக்ஷத்தைக் கொள்ளில் ஆழ்வார் இவனைச்சொன்ன இந்த யத்தச்சப்தங்களாலேயே ஆசார்யனும் இவனைச்சொல்லுகிறார் என்றால் இந்த சப்தங்களால் ஆரம்பித்ததற்கு பரமௌசித்யம் சொல்லலாம்.

'யத்தத்பதமநுத்தமம்' என்று ஸஹஸ்ரநாமத்தில் 'யத்' என்பது பகவந்நாமமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் அந்த ஶப்தத்தால் ஸ்தோத்ரத்தை ஆரம்பித்தார் என்றும் கொள்ளலாம். இந்த 'யத்' என்கிற திருநாமத்திற்கு பட்டர் வேறுவிதமாக நிர்வசனம் சொல்லி ஆச்ரிதரின் க்ஷேமத்திற்காக யத்நம் செய்பவன் என்ற வர்த்தத்தை யருளிச்செய்திருந்த போதிலும், இங்கு ப்ரயோஜனத்தை உத்தேசித்து ஸர்வநாம ஶப்தமாகவே கொள்ளப்பட்டது.

ஆகவிங்கு, 'யஸ்ய' என்கிறவாரம்பம் இவன் ஜகத்காரணன், இவன் அறியமுடியாதவன், என்பதைச்சொல்லி ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியையும் அடியொத்தியிருக்கிறது. பகவானுடைய திருநாமமே முதலில் கூறப்பட்டதாகவுமாம்.

ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத்:—இந்த ஸ்தோத்ரத்தை 'ப்ரணதஸுரகிரீடப்ராந்தமந்தாரமாலாவிகலிதமகரந்தஸ்நிக்தபாதாரவிந்த:' என்றாரம்பித்தார். இந்தப் பதம் தேவநாயகனென்னும் திருநாமத்தின் வ்யாக்யானம். பொட்டைக்கண்ணனுக்கு புண்டரீகாக்ஷனென்று பெயரிருப்பது போலன்று இந்தப் பகவானுக்கிருக்கும் திருநாமம் என்று கருத்து.

இங்கு ப்ரணத சப்தத்திற்கு ப்ரபன்னவென்கிற பர்யந்தம் தாத்பர்யம். இதைக்காட்டுவது 'ப்ர' என்கிற உபஸர்க்கம். த்வயத்தில் 'ப்ரபத்யே' என்னும் பதத்தில் 'ப்ர' வுக்கு சொல்லுகிற அர்த்தம் இங்கு ஒக்கும். 'ஸுர' என்கிறபதம் ஈச்வரத்வேந ஸந்தேகிக்கக்கூடியவர்களான பிரமன் முதலானவர்களையும் சொல்லுகிறது. 'பஶுபதி விதிபூர்வா:' என்பது ஸ்பஷ்டார்த்தம். '[illegible]' என்கிறபடியே ஸமஸ்த புருஷார்த்தாபிலாஷிகளான தேவர்கள் இவனுடைய திருவடிகளில் தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கிறார்கள் என்றவாறு. மற்றவர்களைப்பற்றி கேட்பானேன் என்பது கருத்து. 'ஸ்தாநே விஶ்வம் [illegible] தேவநாயக [illegible] பராவரஜ்ஞா:' என்றல்லவா வஸ்துஸ்திதி யிருப்பது. 'கிரீடப்ராந்த ....பாதாரவிந்த:' என்பதால் தருமமுயர்ந்ததுதென்ன வின்றனவாய், அருள்தரவெண்ணியியங்கைவந்தனைவான இந்த எம்பெருமானுடைய உலகுடைய நின்றகழல்களைச் ஸேவித்தால் இன்றுகூட மகரந்தம் பொருந்தினதாய் அவையிருப்பது காணலாம் என்று தாத்பர்யம். இதனால் அவனுடைய ஸர்வேச்வரத்வம் ஸ்பஷ்டமாய் தெரிகிறது என்றாயிற்று.

'[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥'

என்றல்லவா சொல்லியிருக்கிறது.

இப்படி இந்தமுதல் ச்லோகத்தை ஆரம்பித்துத்தலைக் கட்டினார். இது பின்னமாகையாலே இதைமங்கள ச்லோகமாய் வைத்துக்கொண்டு ஸ்தோத்திரத்தை எப்படி ஆரம்பிக்கிறார் என்று பார்ப்போம்.

இரண்டாவது ச்லோகத்தை '[illegible].........' என்றாரம்பித்தார். இத்தாலும் ஸ்தோத்ரத்தின் விஷயம் சொல்லப்படுகிறது.

'தேவநாயகன் என்கிற ஸாதாரண திருநாமத்தை 'தேவாதி நாதன்' என்று அருளிச் செய்ததற்கு காரணம் என்னவென்று பார்ப்போம்.

உலகத்தில், 'நாதன்' என்றாலும், 'நாயகன்' என்றாலும் ஒருஜநக் கூட்டத்தை ஆளுகிறவனைச் சொல்லுகிறது. அப்படிச் சொல்லும்போதுகூட அவர்களைவிட ஜாதி க்ரியாகுண த்ரவ்யங்களாலே வேறுபட்டவனைச் சொல்லுவதில்லை. இந்த பகவான் விஷயத்தில் அப்படிச் சொல்லவிடமில்லை. இவன் ஒரு ஜாதியையும் சேர்ந்தவனல்லன். கர்மமோ விசித்ரமானது. '[illegible]' என்கிறபடியே அவாப்த ஸமஸ்த காமனாய், அகர்மவச்யனாய், லீலார்த்தம் சேஷ்டிக்கிற இவன் வ்யாபாரம் வேறானது. '[illegible]' என்றானிறே. இவன்குணமோ சொல்ல வேண்டுவதில்லை. '[illegible]' என்று தோஷம் துளியும் அமையாதவனாய், ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களும் நான் முன்னே நான்முன்னே என்று தங்களுக்கு ஸ்வரூபலாபம் பெருகைக்கு நித்யவாஸம் செய்யப்பட்டவன் இவன்.

'[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥'

என்னக்கடவதிறே. இவன் குணங்களில்தான் ஒன்றைக்கூட வேதங்கள் பூர்ணமாய்ச் சொல்ல மாட்டாமல் இளைக்கின்றன.

'[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥',

'[illegible] ।
[illegible] ॥'

என்று இவன் குணத்தையல்லவா ப்ரஶம்ஸித்திருப்பது. 'நின்னையார் நினைக்க வல்லரே' என்றார் ஒரு ஆழ்வார். இவன் அப்ராக்ருத திவ்ய மங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டன்.

'[illegible]' என்றும்,

'[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥' என்றும்,
'அயிந்தைமாநகரிலமர்ந்தனை யெமக்காய்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே தயாபரவசனாய் ஆச்ரிதர்களை ரக்ஷிப்பதில் ஆவலுடன் இவன் ஜந்மமெடுத்த போதிலும்கூட அப்ராக்ருத திவ்யமங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டன். '[illegible]' என்றிறே ஓதப்பட்டது. தேவாதி சேதநன் கர்மவச்யனாய், அந்தகர்மங்களால் கொடுக்கப்பட்ட ஜாதி க்ரியாகுண த்ரவ்யங்கள் பொருந்தினவன். இப்படிப்பட்ட இந்த பகவானுக்கும் மற்ற ஒரு சேதநனுக்குமுள்ள வாசிதோன்ற '[illegible]' என்றார். '[illegible]' என்றல்லவா ஶப்தத்தின் வரலாறு.

'[illegible]' என்றவாறு.

ஆகவிங்கு இந்த இரண்டு ச்லோகாரம்பங்களால் ஸ்தோத்ரத்தின் விஷயமான தேவநாயகனும், பிரமன் முதலான தேவதைகளுக்கும் இவன் தேவன் என்றும், இவன் கல்யாணகுணங்களிருக்கும்படியும், ஆகையாலே '[illegible]' என்று ஸஹஸ்ரநாமத்தில் சொல்லுகிற திருநாமத்துக்கிணங்க, இவன் ஸ்தோத்ரம் செய்யத்தகுந்தவன் என்றும் ஏற்பட்டன.

ஸ்ரீ தேஹளீசஸ்துதி.

இங்கு 'விக்ராந்தயோ விஜிதாநி ஜயந்தி' என்கிறது ஆரம்பம். இத்தால் 'இதம்விஷ்ணுர் விசக்ரமே' என்று வேதத்தால் கொண்டாடப்பட்ட த்ரிவிக்ரமன் இந்த ஸ்தோத்திரத்திற்கு விஷயம் என்பது ஸ்பஷ்டம். விக்ரமணத்தை முதலாரம்பித்தது 'ஹொ க்ஷவிக்ராந்தே வாரணீ ஸாரணம் தே' என்றும், 'ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன்பேர்பாடி' என்றும், 'உலகளந்த வளர்தாமரையிணை வன்சரணுகவரித்தவர்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே பகவான் செய்த உபகாரத்துக்கு நன்றி தோன்ற கேவலம் தயாகார்யமல்லவா இந்த விக்ரமணம்.

> 'அசேஷ விசேஷ தஸ்ஜ்ஜ ஜகதம் ஜகந்த்ரஸிதா:
> ஸாஹஸ விகீர்ண ஸ்வரண வம்கஜெ நாம்கிதம்'.

என்று ஆசார்யன் தானே தயாசதகத்தில் தயையை துதித்தார்.

> 'ஸத்த்வஸ்தாம் தவதம் வதந்யா நந்தம்
> வாஜொதகம்வ ஸிரஸா வஹதாம் ஸிவகம்.
> வாக்ஷத்ரு விக்ரமண கஸ்ணிதக ஆயம்தெ
> தெஹஸ்யஸ்ய யாஹவத்ர யிதம் வ்யயிஷ்யம்.'

என்று தயாதேவியால் ப்ரேரிதனுய் இவன் விக்ரமணத்தால் செய்த உபகாரத்தை ஒருவாறு பேசி ஒழிந்தார்.

ஸ்ரீ ரகுவீரகத்யம்.

இதில் மஹாவீரனுன சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய திவ்ய சேஷ்டிதங்கள் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. மேருபர்வத மென்னலாம்படியான சிங்காசனத்தின்மீது கருணைக்கடலை முழுதும் மண்டிப்பருகி ப்ரகாசிக்கிற மேகம்போன்ற ரகுவீரன் ப்ரதாநாபிஷிக்தனுய் வீற்றிருக்க, மின்னற்கொடியொத்த பிராட்டி அவனை யணுகித்துலங்கிநிற்க, இளையபெருமாள் பரதாழ்வான், சத்துருக் நாழ்வான், சிறியதிருவடி முதலிய முதலிகள் யதோசித கைங்கர்யங்களை உகந்து செய்ய,

> 'ஹுதாஸிஹோஹி ஸஹாவாஹம் ரவஸவீரம் ஸஹாஸ்வயம்.
> மஜெந ஸஹதா யாகம் ராமே ஸத்ராவ்ய காநநம்.'

என்று கோறின மஹாஜநம் இந்தப் பேற்றைப்பெருமல் 'கவிவக்ஷர: வரிஜாநா:' என்கிறபடியே தம்தாம் ஸத்தையை யிழந்து ஜலத்தைவிட்டு எடுத்த

மீன்போலத் துடித்துநின்ற பதினுன்கு ஆண்டுகள் யுககோடி யென்னலாம்படி கழிய மறுபடி ஸேவைஸாதித்த பச்சைமா மலைபோல்மேனிப் பவளவாய் கமலச்செங்கணுன பெருமாளை காணுது கண்டாற்போலவும் நஷ்டமான த்ரவ்யத்தைக் கிடைக்கப் பெற்ருப்போலவும் கண்டு மகிழ்ந்து உள்ளம் குளிர்ந்து கண்களிய நீர்தளும்ப அவனையே ஸேவித்துக்கொண்டு திருவயோத்யையில் திருமாமணி மண்டபத்தில் மெய்மறந்துநிற்க, இப்படிப்பட்ட திருவோலக்கத்தில் பாவனுப்ரகர்ஷத்தாலும் பக்தியின் மிகுதியாலும் தம்மையும் ஒருவனுக வெண்ணிய வர்சாரியன் பெருமாளைச் ஸேவித்துத் தாமநுபவித்த பேரானந்த முள்ளடங்காமல் அதற்குப் போக்குவீடாக அந்தணரான தம்மாலியன்ற கிஞ்சித்காரம் செய்யக்கோலி, தாமுள்ளிட்டார் எல்லாரும் 'வ்யாஸாஸ கஷாஹிதெ' எனற பிராட்டிபோலங்கு இருந்தா ராதலால், 'சீற்றமிலாதானை பாடிப்பற—சீதைமணுளனைப் பாடிப்பற' என்றும், 'சினத்தினுல் தென்னிலங்கைக் கோமானைச்செற்ற மனத்துகினி யானைப்பாட' என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அவனுடைய பிருதாவளிகளை எடுத்துப்படிக்கிரு ராகையால், 'ஜய விஜயீபவ' என்கிருப்போலே 'ஜயத்யாஸ்ரித........' வென்று மங்கள ஶ்லோகத்தையும், 'ஜயஜய ஸஹாவீர' என்று கத்யத்தையும் ஆரம்பிக்கிருர்.

> 'வரித்ராணாய ஸாயூநாம் விநாஸாய ச துஷ்க்ருதாம்.
> யஸ்ஸம்ஸ்தாபநாயாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே'' என்றும்,

'ஆஸ்ரித ஸத்ராஸ்வாக வியுவஸநாதய:' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாதுக்களான வடியார்களை ரக்ஷிப்பதும், அதற்காகவேண்டி துஷ்டர்களை நிக்ரஹிப்பதும் அவதார கார்யமேயாய் முடிந்ததினுல், மஹாவீரனைவிவனுக்கு 'ஆஸாஸ்யநித்யநாயகஸம்பந்தம்' என்று திருவுள்ளம் பற்றி 'ஜயதி' என்றும், 'ஜயஜய' என்றுமே கூறுகிருர்.

ஸ்ரீ அச்யுதஸதகம்.

பகவான் 'கும்செ' என்று வளையக்கட்டினுலும் 'கஹம்செ' என்று திமிறிக்கொண்டு 'நநஸெபம் கயம்வந' வென்று இறுமாந்து நிற்கிற விந்த ஜீவனுக்கு அடிக்கடி சிக்ஷிக்க வேண்டிய விஷயங்களில் பகவானையும் பாகவதர்களையும் குறித்து இவன் தாஸபூதன் என்பது ப்ரதான மாகையால், தயாஸமுத்ரமான தேசிகன் ப்ராஹ்மவித்தமரான தம்முடைய திருவாக்கினுல் 'ஊ

ஹதி அஸாணணாஹம்' என்றும், 'ஸநெ்வூநாவநவஸ' என்றும், 'நீ ஃ வஸு மநஸாய' என்றும், 'வூவெஷ்ந ஶிஸிம்' என்றும் ஆரம்பித்து நான்குஸ்தோத்ரங்களை அருளிச்செய்தார். இந்த நான்கிலும் முதல் பதம் ஸ்வாபகர்ஷத்தை வெளியாக்குகிறது. மந்த்ரங்களிலும் 'நமஃ' என்கிறபதம் ப்ரதான மென்று இதற்கிணங்க வருளிச்செய்கிறார்.

ஜநங்களைப்பார்த்து 'ணஹ' என்று ஹிதத்தை உபதேசித்தும் கேட்காதபோது, தாமநுஷ்டித்துக் காட்டினலொழிய இவர்கள் செய்வதில்லை என்று தாம் 'ஸநெ்வூநாவநவஸ' என்றும், 'நமஃ வஸு மநஸாய' என்றும், 'வூவெஷ்ந ஶிஸிம்' என்றும் ஸாதித்து அநுஷ்டித்துக் காட்டியருளினர். தவிரவும், தாம் பலதடவை பகவானை பஜித்து அதின் ஸ்வாதிமையைக்கண்டு, 'ஸாகஃ ஸூாது நஹஞ்ஜீத' என்கிற ந்யாயத்தை நினைத்து 'ஸஹஃ ஸூயம்வாஹிதெ விஹிதாஹியொமாஃ' என்கிறபடியே தயாபரவசராய் இதரர்களுக்கும் 'ணஹ' என்று உபதேசிக்கிறாராகவுமாம்.

இங்கு, முதலில் தேவாதி நாதனுடைய ஸேவையையும், பிறகு பிருந்தாவநசரனுடைய வந்தநத்தையும், அநந்தரம் பக்ஷிராஜனுடைய நமஸ்காரத்தையும், கடைசியில் கிரியின் ப்ரபத்தியையும் உபதேசித்து படிப்படியாய் ஸமவநாமவக ஸஜநத்தை சிக்ஷித்தார்.

இந்த நான்கு ஸ்தோத்ரங்களின் ஆரம்பங்களைத் தனித்தனியே எடுத்து பர்யாலோசித்துப் பார்ப்போம்.

தே. க்ருஷ்ணயாசார்யர்.

(இன்னும் வரும்.)

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம். ஸ்ரீ. உ. வெ. சேட்டலூர் பகவத்விஷயம் நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமியினல் இயற்றப்பட்ட தமிழ் வ்யாக்யானத்துடன் உயர்ந்த க்ளேஸ் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு, 1400-பக்கங்களுக்கு மேலடங்கியது ... விலை ரூ. 6—8—0
பயிண்டு செய்யாத புஸ்தகம் ... விலை ரூ. 6—0—0

வேண்டியவர்கள் 'வேதாந்ததீபிகை' ஆபீசுக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நமஃ

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிக ஸபை, திருவஹீந்திரபுரம்.

இந்த ஸபையின் ஆதரவின்கீழ் சென்ற துர்மதி ௵ புரட்டாசி ௴ ஸ்ரீதேசிகனுடைய வர்ஷோத்ஸவத்தில் ஒரு வித்வத்ஸதஸ் நடந்தவிவரம் ஏற்கனவே தீபிகையில் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டிருந்ததை தீபிகாபிமானிகள் கவனித்திருப்பார்கள். ஷை ஸபையாரின் ஆதரவில் சென்ற சித்திரை ௴ 25உ ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 9-மணிக்கு ஸ்ரீதேசிகன் க்ரந்தங்களைப் போதிப்பிக்க ஒரு பாடசாலையும், அவருடைய ஸ்ரீகோசங்களடங்கிய புஸ்தக சாலை, ஒன்றும் திறக்கப்பட்டன. அப்பொழுது சென்னை, ஹைகோர்ட்டு வக்கீலும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் உபாத்யக்ஷரில் ஒருவருமான ஸ்ரீ. உப. வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் அக்ராஸனம் வஹித்தார். சென்னையிலிருந்து ஆலிப்ரதர்ஸ் மானேஜிங் டைரக்டரும், ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த ஸபாப்ரவர்த்தகர்களில் ஒருவருமான ஸ்ரீ. உப. வி. தேசிகாசார்யரும், வேதாந்ததீபிகை பத்திராதிபர் ஸ்ரீ. உப. நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரும், திருப்பாபுலியூர் வக்கீல் ஸ்ரீ. உப. தி. ஈ. ஶடகோபாசார்யரும், சென்னை, ஹைகோர்ட்டு வக்கீல் ஸ்ரீ. உப. வீ. பத்மநாபய்யங்காரும், மதுரை வக்கீல் ஸ்ரீ. உப. எஸ். டீ. க்ருஷ்ணய்யங்காரும், உள்ளூர் ஸ்வாமிகளும் பண்டிதர்களுமாய் அனேக ஸ்வாமிகள் ஸேவை ஸாதித்தார்கள்.

அன்று காலை 9-மணிக்கு கருடாரூடனாய் ஸேவைதந்த ஸ்ரீதேவநாதனை ஸேவித்துக்கொண்டு, மலைக்குப்போய் ஸ்ரீஹயக்ரீவ நியமனம்பெற்று கொட்டுமேளத்துடன் ஊர்வலமாய் ஸ்ரீதேசிகன் திருமாளிகையை அடைந்து, வைதிக கிரியைகளைச் செய்தபிறகு, ஷை ஸபையின் அத்யக்ஷரான திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம் ஸ்ரீ. உப. வே. நரஸிம்மாசார்யஸ்வாமி, அன்று கூடியிருப்பதின் காரணத்தைச் சுருக்கமாக உரைத்து, ஸபையின் கார்யதர்சியை ஸபையின் நடவடிக்கையைப் பற்றித்தெரிவிக்கும்படி சொல்ல, அவரும் ஸபை உபக்ரமமானதின் காலத்தையும், நாளது தேதிவரையில் செய்யப்பட்டிருக்கும் கார்யத்தையும், ஸபையின் வரவு செலவு கணக்கு விஷயத்தைப் பற்றியும் கூறினர். * ஷை ஸபையின் ஆதரவின்கீழ் ஸ்ரீதேசிகனுடைய க்ரந்

* இதன் விவரம் தீபிகையில் மற்றொரு இடத்தில் இந்த ஸபையின் கார்யதரிசியால் அனுப்பப்பட்டு ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் கண்டுகொள்வது.

தங்களைக் கற்பதற்கு ஒருபாடசாலையும், அவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகள் அடங்கிய புஸ்தகசாலை ஒன்றும் திறக்கவேண்டியது அத்யாவச்யமென்று தோன்றின படியால் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து அன்றையதினம் அவைகளைத் திறப்பதாக அங்கீகரித்திருந்த அக்ராஸனாதிபதியை அக் கார்யங்களை உபக்ரமிக்கும்படி ப்ரார்த்தித்தார்.

அக்ராஸனாதிபதியும் தாம் அந்த ஸ்தானத்தை அங்கீகரித்ததற்குக் காரணத்தைச் சொல்லிவிட்டு, 'ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசன விஷயமாய் இப்படிப்பட்ட பாடசாலைகளைப் பல விடங்களிலும் திறப்பது மிகவும் அவச்யமான கார்யம். அதிலும் இந்த க்ஷேத்திரத்தில் இருக்கவேண்டியது இன்னும் அவச்யமான கார்யம். இதுவரையிலும் இது இல்லாதது இந்த ஊருக்குப் பெரிய குறையே. ஆசார்யர்களுக்குள் ஸர்வ விதத்தாலும் ச்ரேஷ்டரான ஸ்ரீதேசிகன் காஞ்சியில் அவதரித்தபோதிலும் இந்த க்ஷேத்திரத்திலன்றோ ஸ்ரீஹயக்ரீவனுடைய லாலாம்ருதபானம் பண்ணும்படியான ப்ரஸாதாதிசயத்தைப் பெற்றது. இந்த திவ்ய தேசத்திலன்றோ இவருக்கு ஸ்ரீஹயக்ரீவனுடைய ப்ரஸாதத்தால் ஸகல வித்யைகளும் இவர் இட்ட வழக்காய், இவருடைய உத்தரவை எதிர்பார்த்து நின்றன. இந்த இடத்திலன்றோ இவரை கடாக்ஷிப்பதற்காக ஸ்ரீதெய்வ நாயகன் முன்னம்பாரித்து அர்ச்சாரூபியாய் எழுந்தருளி நின்றது. இந்த க்ஷேத்திரத்திலன்றோ இவருடைய ஸூக்தியின் ரஸ்யதையை அறிந்த ஸ்ரீதெய்வ நாயகன் இவரை வழியறித்துத் திருப்பி அழைத்து வந்து தம் விஷயமாய் ஸ்தோத்திராதிகளை அருளிச் செய்யும்படிக்கும், சிரகாலவாஸம் செய்யும்படிக்கும் நியமித்தருளினது. இந்த க்ஷேத்திரத்திலன்றோ இவருடைய திருமேனி ஸம்பந்தம் பெற்றவைகள் 'ப்ராவணகபஞ்சஅக்ஷீ ஸூத்ரஸூதம் வாஸாதிகேவலி' என்றிவர் தாமே யருளிச்செய்திருக்கிறபடியே நாளைக்கும் பூஜ்யஸ்தானத்தில் வைக்கப்பட்டுக் காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்றன. இவ்விடத்திலன்றோ 'நாம் பொன்னயிந்தை நகரின் முன்னுட்புணராத பரமதப்போர் பூரித்தோமே' என்று தாமே கொண்டாடும்படி ப்ரதிவாதி நிரஸனம் பண்ணியருளினது. இவ்விடத்திலன்றோ அஸூயாக்ரஸ்தர்களினால் ஏவப்பட்டுவந்த கொற்றனை ஜயித்து தம் திருக்கைகளினாலேயே ஒரு திருக்கிணற்றை நிர்மாணம் செய்தது. இந்தத்திவ்ய தேசத்தின் திருவீதிகளில் இந்த மஹான் சிரகாலம் ஸஞ்சரித்துப் போந்தவராகையாலே நாளைக்கும் அவருடைய பாதாங்க்ரிரேணு (திருவடி ஸம்பந்தபட்ட தூள்கள்) இங்கு பரவி யிருக்கலாம். இவர் நித்யகர்மானுஷ்டானம் செய்யுங்கால் இவருடைய திருமேனி ஸம்பந்தபட்ட தீர்த்தாரைகள் இந்தக் கருட நதியில் இன்னும் இருக்கலாம். விரக்த சிரோமணியான இவரையும் பெண்ணுடையுடுக்கும்படி பண்ணக்கூடிய ஸௌந்தர்யாதிசயத்தையுடைய ஸ்ரீதெய்வ நாயகன் உகந்த திவ்ய தேசமன்றோ இது. இவ்வளவு ப்ரஸித்தி உள்ளதாயும், அந்த உத்கர்ஷத்தைத் திரஸ்கரித்துவிடாமல் நாளைக்கும் அவற்றை சிரோபூஷணமாகப் பரிபாலித்து வரும் இந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஸ்ரீஸூ-

க்திகளை அப்யஸிப்பதற்கென்று ஒரு பாடசாலை ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவச்யமானதே. கேவலம் ஸம்ஸ்க்ருதத்தைக் கற்பிக்கும் பாடசாலைகள் பலவிடங்களிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்போல் மற்றொன்று ஸ்தாபிப்பதினால் இந்தத்திவ்ய தேசத்துக்கு ஒரு ஏற்றம் ஏற்படாது. இந்த க்ஷேத்திரத்துக்கும் ஒரு உத்கர்ஷம் கொடுக்கும்படியன்றோ இந்தப்பாடசாலை ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அவர் எழுந்தருளி இருந்த திருமாளிகை, அவர் நிர்மாணம் செய்த திருக்கிணறு, அவர் எழுந்தருளப் பண்ணிய தம்முடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹம், இவற்றை பஹுமானம் செய்து காப்பாற்றிவருவது மோக்ஷத்தில்போய் பகவதனுபவம் செய்வதைப்போலே. இருள் தருமா ஞாலமும் சத்ருபூயிஷ்டமுமான இந்த பூமியிலே அவைகளை ஜயித்துப் பகவதனுபவம் செய்வது விசேஷமாமாப்போலே அவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளை யதார்ஹம் பஹுமானிக்கவேண்டியது அவச்யமல்லவா. கேவலம் ஸ்வானுபவ மாத்திரமாய்ப் போகாமல் அவற்றைப் பரவச் செய்வதே அவற்றைப் பஹுமானம் செய்வதாகையால் அப்படிப்பட்ட நோக்கத்துடன் கூடிய இந்தப் பாடசாலை ஏற்படுத்துவது மிகவும் உயர்ந்த கைங்கர்யமாகும். சிலருக்கு ஸ்ரீதேசிகன் ஸ்ரீஸூக்திகளின் அப்யாஸத்தால் வ்யுத்பத்தி (பாஷாஜ்ஞானம்) ஏற்படாது என்கிற தவறுதலான எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஸரியான காரணத்தை நான் அறியவில்லை. ஸ்ரீதேசிகன் ஸ்ரீஸூக்திகள் அவ்விஷயத்தில் பர்யாப்தங்கள் என்பது என்னுடைய த்ருடமான அபிப்ராயம். மேலும் வ்யுத்பத்தி ஏற்படாமலிருந்தாலும் பாதகம் ஒன்றுமில்லை. இந்தப்பாடசாலையின் நோக்கம் ஒரு கவிதாப்பட்டம் முதலியவைகளைப் பெறுவதற்கல்லவே. ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளைக் கற்பதே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமான புருஷார்த்தமன்றோ! இதற்கு ஒரு ப்ரயோஜனாந்தரம் தேடவேணுமோ! விடாய்தீர கங்காஸ்நானம் பண்ணினால் விடாயும் தீர்ந்து, வஸ்து ஸ்வபாவத்தினால் பாபமும் தன்னடையே போமாப்போல ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளை வ்யுத்பத்தி ஸித்திக்காக அப்யஸித்தால் அதுவும் உண்டாகி, விஷயஸ்வபாவத்தாலே சிறுப்படியிலேயே அப்யஸித்தார்த்தங்களும் ஸூக்ஷ்மமாய்ப் பாலகர்கள் மனதில் ஊறிவிடுமாகையால் மேலே அவர்களுக்கு மிகவும் ஹிதமானதுமாகும், ஸப்ரயோஜனமுமாகும். இப்படிப்பட்ட நோக்கங்களுடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பாடசாலை இது ஒன்றே என்று நான் நிர்பயமாய்ச் சொல்லுவேன். இப்படி ஆசார்யனுக்கு ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்கள் ஸ்ரீஹயக்ரீவ ப்ரஸாதத்தால் இந்த க்ஷேத்திரத்தில் உண்டாகி, அவைமேல் மேலெனவ்ருத்தியாகி ஸகலரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி மற்றக்ஷேத்திரங்களிலும் பரவினாப்போலே இந்தப் பாடசாலையும் அந்த மஹான் நித்தியவாஸம் பண்ணின இந்த பரிசுத்தமான இடமாகிய இந்தத் திருமாளிகையில் உபக்ரமிக்கப்பட்டு ந்யக்ரோத சாகையாய்த் தளிர்த்து இதைப் பார்த்து மற்றைய இடங்களிலும் இந்தமாதிரியான பாடசாலைகள் அதிசீக்கிரத்தில் ஏற்படும் என்பதில் ஆக்ஷேபனை இல்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களுக்குத் தனஸஹாயம் ஏற்பட்டாலொழிய இவை நீடித்து நடக்கமாட்டா.

வைஷ்ணவர்களுக்குள் ஒற்றுமையே இல்லை. ஆகையால் என் செய்வது என்று சிலர் ஸந்தேஹிக்கக்கூடும். தத்காலத்தில் எங்கும் மத ஆராய்ச்சிக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பணத்தை வீண்செலவு செய்யாமலும், தன் ஸ்வய நலத்துக்காக உபயோகப்படுத்தாமலும் இருப்பார்கள் என்கிற நம்பிக்கை இருந்தால் வேண்டிய த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்வதற்கு அநேகம் தனவான்கள் ஸித்தமாயிருக்கிறார்கள். ஸ்வய நலத்தை விட்டவராய், ஸம்ப்ரதாயத்துக்கே உழைக்கவேண்டும் என்றொருவர் முன் வந்து பெரிய மனுஷ்யர்களைக்கிட்டினாராகில் பணம் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கும் என்பதில் ஆக்ஷேபனை இல்லை. மேலும் நம் ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டம் வைதிகர்களும் லௌகிகர்களும் சேராமல் இருப்பதே. வைதிகர்களைக் கண்டால் லௌகிகர்கள் அவர்களைப் பஹுமானிப்பதில்லை. பணத்தை பிடுங்குவதற்காக வீண் க்ரியைகளை ஏற்படுத்தி இருப்பதாக எண்ணுகிறார்கள். வைதிகர்களோ லௌகிகர்களைப் போல் ஸ்வய நலம் பாராட்டுமவர் ஒருவருமில்லை. தங்களுக்கன்றி தர்மத்திற்காக ஒரு பைஸா கொடுக்க மாட்டார்கள் என்றெண்ணுகிறார்கள். இவை இரண்டும் தவறானது. நூறு வருஷத்திற்கு முந்தி நடந்த வ்ருத்தாந்தத்தை நாம் கேட்டால் லௌகிக ப்ரமுகர்கள் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் பண்டிதர்கள் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தார்கள் என்றும், அவர்களைப் பூஜித்து லௌகிகர்களும் விசேஷ க்ஷேமத்தை அடைந்தார்கள் என்றும் நன்கு விளங்கும். அப்படிப்பட்ட ஸ்திதி மறுபடியும் ஏற்படுமானால் நம் ஸம்ப்ரதாயம் கூடிய சீக்கிரத்தில் வ்ருத்தியாகும் என்பதில் ஆக்ஷேபனை இல்லை. ஸ்ரீ. உப. வே. வித்வான் நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமி பட்டணம் எழுந்தருளி அடியோங்களுக்கு ஹிதோபதேசம் செய்ய ஆரம்பித்தது முதல் நாங்கள் எங்களுடைய தவறுதல்களைத் தெரிந்து கொண்டோம். வைதிகர்களும் தெரிந்து கொண்டார்கள். இப்பொழுது இருவரும் சேர்ந்து நடவடிக்கைகள் நடக்கின்றன. இதற்கு நிதர்சனம் இந்த உத்ஸவத்துக்கு பட்டணம், மதுரை, முதலிய தூரதேசத்திலிருந்து தங்களுடைய தேஹஶ்ரமாதிகளைப் பார்க்காமல் இதை ஒரு பெரிய கைங்கர்யமாய் நினைத்து, அநேக லௌகிக ப்ரமுகர்கள் எழுந்தருளி இருப்பதே யாகும். மதுரை, ஸ்ரீ. உப. எஸ். டீ. க்ருஷ்ண அய்யங்கார் இந்தப் பாடசாலை விஷயமாய் தம்முடைய காலத்தைச் செலவழிப்பதாக சொல்லியிருப்பதால் இது கூடிய சீக்கிரத்தில் பெரிய ஸ்திதிக்கு வந்து விடும் என்பதில் ஸந்தேஹம் ஒன்றுமில்லை என்கிற பூர்ண நம்பிக்கையை ஸ்ரீதேசிகன் தலைக்கட்டி வைக்க வேணும் என்று ப்ரார்த்தித்துக் கொண்டு இந்த பாடசாலையை உபக்ரமம் செய்கிறேன்' என்று தம்முடைய உரையை முடித்தார். இதில் இந்தஸ்வாமி ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் அனுபவித்துப் பேசிய ரஸம் நேரில் கேட்டு ஆநந்தித்தவர்களே அறியக் கூடுமேயன்றி எழுத்தில் விவரிக்க முடியாது.

இந்த ஸுதினத்தில் பாடம் கற்பிக்க உபக்ரமம் செய்யப்பட்டது. அங்கு அதற்கென்று முன் வந்தவர்களுக்கு ஸ்ரீ. உப. வே. சேட்லூர் வித்

வான் நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமி ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் முதல் ஸ்லோகத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தார். அக்ராஸனம் வஹித்த ஸ்வாமியும் சிஷ்யர்களில் ஒருவராய் இருந்தது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. பிறகு பாடசாலையில் கற்பிப்பதற்கு உபாத்தியாயராக ப்ரார்த்திக்கப் பட்டு, அதைத் திருவுள்ளம் பற்றி இருந்த ஸ்ரீ. உப. ஆடூர் தேசிகாசார்யர் ஸ்ரீ ஹம்ஸ ஸந்தேசத்தில் முதல் ஸ்லோகத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தார்.

இந்த ஸபையின் அத்யக்ஷரான சேட்லூர் ஸ்வாமியால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீகோசங்களுடனும், ஸ்ரீ. உப. நவநீதம் க்ருஷ்ணமாசார்யர் (ஒப்பிலியப்பன் கோயில்) ஸ்வாமியால் ஸமர்ப்பிக்கப் பட்ட ஸ்ரீகோசங்களுடனும் புஸ்தகசாலை திறக்கப்பட்டது. இதன் அபிவ்ருத்யர்த்தமாக ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களால் இயன்ற ஸஹாயம் செய்ய வேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கப்பட்டார்கள்.

பிறகு அக்ராஸனாதிபதிக்கு வந்தனமளிக்கப்பட்டு காலை 11 - 30 மணிக்கு ஸபை கலைந்தது.

கீழ்க்குறிப்பிட்டிருக்கும் வ்ருத்தாந்தத்தை அறிவிக்க நமக்கு மிகவும் ஸந்தோஷமாயிருக்கிறது. ஷை ஆரம்பத்தை ஸ்ரீ தேவநாதனும் ஸ்ரீ தேசிகனும் தலைக்கட்டி வைப்பார்கள் என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. சென்ற வார்ஷிகோத்ஸவத்தில் நமது ஸபையில் செய்யப்பட்ட தீர்மானங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஆரம்பம் மிகவும் உதவி செய்யக் கூடியது. ஷை திருவிழாவன்று நம்முடைய ஸபையின் நிர்வாஹக் கூட்டத்தாரிலிருந்து ஆறுஸ்வாமிகள் அந்வயித்து நடத்தினத்தைக் கேட்க மிகவும் திருப்தி கரமாயிருக்கிறது. இதைப்பார்த்து மற்றைய திவ்ய தேசங்களில் இருக்கும் ஸபா ப்ரவர்த்தகர்களும் மற்றவர்களும் முன்வந்து இதேமாதிரி மதவிஷயமான பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி, வித்யார்த்திகளுக்கு வேண்டிய ஸௌகர்யங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவஶ்யம் என்பதை நாம் அதிகம் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியதில்லை. சென்ற வார்ஷிகஸங்கம் நடந்து 5-மாதம் ஆய் விட்டது. மறுதரம் ஸங்கம் கூடுவதற்கு 7-மாதமே இருக்கிறது. அதற்குள் அநேக இடங்களில் பாடசாலைகளும், உபஸபைகளும் ஏற்படுத்த வேண்டியதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யும்படி பொதுவில் ஸபையின் அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும், விசேஷமாக ஸபாப்ரவர்த்தகர்கள் ஒவ்வொரும் மிகவும் ப்ரார்த்திக்கப் படுகிறார்கள். இந்த மனோரதம் ஸபலமாகும்படி ஸர்வ ஶக்தனை ஶ்ரியபதியை ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

ஸ்ரீ. வை. ஸி. ஸபை,
மதராஸ்,
20-5-22.

கோமடம் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்,
உதவி காரியதரிசி.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீதேவநாயக பரப்ரஹ்மணே நம:

கடிதங்கள்.

(1)

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் ஸபையின் அறிவிப்பு.

ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் க்ருபையினால் சென்ற துர்மதி௵ புரட்டாசி௴த்தில் இவ்விடத்தில் திருநக்ஷத்திரோத்ஸவ ஸமயத்தில் நடந்த வித்வான்களுடையவும் உபய வேதாந்தி கைங்கரியபரர்களுடையவும் ஸதஸ்ஸம்மான விவரங்கள் அடியேனால் முன்னமேயே அனுப்பப்பட்டிருக்கிற வ்ருத்தாந்தச் சுருக்கம் வரவு செலவு கணக்கு இவைகளால் ஸ்வாமிகளுக்கு தெரியவந்திருக்கலாம்.

ஷை உத்ஸவ மத்தியில் விஜயதசமியன்று ஷை கைங்கரியங்களும் மற்றும் சில காரியங்களும் நிரந்தரமாக நடந்து வரவேணுமென்கிற நோக்கத்துடன் ஸ்ரீதேசிகன் க்ருபையை முன்னிட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இந்த ஸபையின் வரலாறும் அதற்கேற்படுத்திய விதிகளையும் முன்னமேயே பத்ரிகைகள் மூலம் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

சென்ற மார்கழி௴ 27௳ யன்று இவ்விடத்தில் கூடிய காரிய நிர்வாகசபையாரின் தீர்மானப்படி ஸ்ரீதேசிகன் க்ரந்தங்கள் பாடஞ்சொல்ல பாடசாலையும் ஷை க்ரந்தங்களடங்கிய புஸ்தகசாலையும் ஸ்தாபிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேணுமென்று அடியேனையும் இன்னும் சிலரையும் ஆஜ்ஞாபித்திருந்ததில் இது விஷயமாக சென்னைப்பட்டணத்தில் நமது அக்கிராஸனர் முதலிய சிலர்களுடைய ப்ரோத்ஸாஹத்தினால் சென்ற தை௴த்திலேயே அவைகளை ஆரம்பிக்கலாமென்று எண்ணியிருந்த போதிலும் சில அசௌகரியங்களால் அப்போது நிறைவேற மார்க்கமில்லாமல் போயிற்று.

இதன் மத்தியில் அடியேனும் உபய ஸ்ரீ. S. D. கிருஷ்ணய்யங்கார் ஸ்வாமியும் இந்த ஸபையின் கார்யமாக திருவனந்தபுரம் அம்பாசமுத்திரம் முதலிய இடங்களுக்குப் போய் சந்தாவசூல் செய்ய எத்தனித்ததில் இந்த சபை விஷயமான பிரயத்தினங்கள் சந்தோஷத்துடன் வரவேற்றதுமன்றி மூலதனத்துக்காக சுமார் ரூ. 2500-ம் வருஷாந்திர சந்தாவாக ரூ. 100-ம் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு கையெழுத்து செய்திருப்பதுமன்றி அதில் சில பாகமும் வசூலாகி யிருக்கிறது. வசூலாய்க்கொண்டும் வருகிறது. ஷை பாடசாலையையும் புஸ்தகசாலையையும் உபக்ரமித்து விட்டால் அவைகளுக்கு வேண்டிய த்ரவ்யமும் ஸ்ரீகோசமும் சேர்க்க ஸௌகர்யமா யிருக்குமென்று எங்களுக்குத் தோன்றியதால் அதை மற்ற ஸ்வாமிகளிடமும் நாங்கள் விஜ்ஞாபித்துக்கொண்டதில் அவ்விதம் ஆரம்பித்து விடவேணுமென்றும் அது ஸமயம் அக்கிராஸனம் வகிக்க சென்னை ஹைகோர்ட் வக்கீல் ஸ்ரீ. உப V. V. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமியை ப்ரார்த்திக்க வேணுமென்றும் நியமித்தார்கள். அவ்விதம் ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டதில் ஷை ஸ்வாமி

யும் தயையுடன் ஸம்மதித்து எழுந்தருளி யிருக்கிறார். ஷை பாடசாலையையும் புஸ்தகசாலையையும் ஆரம்பிக்க ஷை ஸ்வாமியை உங்களுடைய நியமனத்தை முன்னிட்டு ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இன்னம் ஸாமவேதோத்தமர்களின் உபகாரத்தால் த்ரவ்யம் விசேஷமாக சேரச்சேர இன்னம் தேசிகநூல் ஸம்ப்ரதாயங்களில் உபயோகங்களைப் பாடஞ்சொல்லவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

அ. வேதாந்தாசார்யார்,
(சதாவதானம்)
காரியதரிசி.

திருவஹீந்திரபுரம்,
துந்துபி௵ சித்திரை௴ 22௳

குறிப்பு:—இது ஷை ஸபையாரின் ஆதரவின்கீழ் சென்ற சித்திரை௴ 25௳ திறக்கப்பட்ட பாடசாலை விழாவன்று ஷை ஸபை கார்யதரிசியால் படிக்கப்பட்டது.

(2)

ஸ்ரீ:

தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் வித்வதுபந்யாஸங்கள்.

திருவஹீந்திரபுரம்.

(ஓர் நிருபகர் எழுதியது.)

நடந்த சித்திரை௴ 29௳ (13-5-22)ல் ஸ்ரீதேவநாதனுடைய ப்ருமோத்ஸவத்தில் பத்தாவது திருநாளன்று ஸ்ரீதேசிகன் திருமாளிகையில், சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் எக்ஸிக்யூடிவ் போர்டு மெம்பர்களில் ஒருவராகிய ஸ்ரீமான் உ. வே. தி. சடகோபாசார்யரால் ஓர் பொதுக்கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. ஷை ஸபையின் உப அக்ராஸநாதிபதி ஸ்ரீ. உ. வே. வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காரும் பல ஆஸ்திகர்களும் உள்ளூர் வித்வான்களும் இப்படி 100 திருநாமங்களுக்குமேல் அங்கு ஸேவைஸாதித்தார்கள். அப்போது ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் சேட்டலூர் நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமி, 'ரக்ஷணீயத்வம்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி உபந்யஸித்தார். ஸ்ரீகாஞ்சியில் ஸாதித்ததைவிட வேறுமாதிரியாக இங்கு இவ்விஷயம் பரிஷ்கரிக்கப்பட்டது. அதின் ஸாரம் வருமாறு:—

'ஒவ்வொருவனும் தன் ஆத்மாவை உயர்ந்த பதவிக்குக் கொண்டுவர முயற்சிசெய்ய வேண்டியதவச்யம். தேஹாத்ம விவேக மில்லாதவர்கள் எந்த ஆத்மாவையே சரீரமென்று ப்ரமித்து அதைப்போஷிக்க முயற்சிசெய்கிறார்களோ, அந்த ஆத்மா தான் ரக்ஷிக்கப்பட வேண்டியவன் என்பதில் சந்தேகமில்லை ஆத்மரக்ஷணை செய்யாதவர்களின் நிலைமையை 'பெரியேனாயினபின் பிறர்க்கே உழைத் தேழையானேன்' என்று திருமங்கையாழ்வாரும், 'புறம் சுவர்கோலம் செய்து புட்கவ்வக் கிடக்கின்றீரே' என்று தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரும் அருளிச்செய்தார்கள். ச்ருதியிலும், 'நவா அரே ஸர்வஸ்ய காமாய ஸர்வம் ப்ரியம் பவதி । ஆத்மநஸ்து காமாய ஸர்வம் ப்ரியம் பவதி' என்றும், 'த்ரஷ்டவ்ய:' என்றும், ஆத்மாவுக்கு ப்ரியத்தையே தேடவே

186715

ண்டுமென்று விதித்ததை ஆசார்யர்களின் க்ரந்தங்களில் பரிசயம் செய்து அறியவேண்டும். அப்போது 'இவை யிரண்டிலும் ப்ரதானம் ஆசார்ய கைங்கர்யம்' என்று ப்ரதான சதகத்திலும், 'கரணத்ரயத்தாலும் செய்யவேண்டு மவற்றில் ப்ரதானம் ஆசார்யாதி பாகவத கைங்கர்யம்' என்றும், 'முன்மற்ற மதுரகவி தோள்றக்காட்டும் தொல்வழியே நல்வழிகள் துணிவார்கட்கே' என்றும், ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்திலு மருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதால், ஆசார்ய கைங்கர்யமே ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை ரக்ஷிப்பதற்கு முக்கிய காரணம். இப்படியே ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளைப் பரிசயம் செய்வதும், அவற்றின்படிகளில் தத்வஹித புருஷார்த்தங்களைத் தெளிந்து அதற்கேற்ற வண்ணம் நடப்பதும் ஸம்ப்ரதாய ரக்ஷணமாகும். இதிலும் ஆத்மஸ்வரூபஜ்ஞானமும் ஆசார்ய கைங்கர்யமும் அடங்கியிருக்கின்றது. அல்லாதபோது '[illegible]' என்ற கதைக்காய்விடும். அப்படியே திவ்யதேச ரக்ஷணமும் மற்ற விரண்டையும் அநுஸரித்திருக்கிறது. திவ்யதேசமாவது, '[illegible]' (ஸாது வ்ருத்தங்களையும் ஸமாதிகுணங்களையு முடைய ஆசார்யர்கள் எங்கு ஆராதிக்கப்படுகின்றார்களோ, அங்கு நீங்கள் வஸிக்கவேண்டும்) என்றும், '[illegible]' (மேகங்களின் ஸ்பர்சத்தினால் ஸமுத்ரஜலமானது போக்யமாய் விடுகிறபடியே விசேஷகுணவான்களாகிய பக்தர்களினால் பாவிக்கப்படும் ஸ்ரீஹரியும் மனிதர்களுக்கு போக்யமாய் விடுகிறார்) என்றும், 'தேனார் கமலத் திருமகள் நாதன்' என்னும் பாட்டிலும் '[illegible]' என்னும் ச்லோகத்திலும் '[illegible]' என்பது முதலிய ப்ரமாணங்களிலும் சொல்லுகிறபடியே, ஸாதுக்களில் ச்ரேஷ்டராயும், ஆசார்ய சிரோரத்னமாயும் 'தேசிகன்' என்று அஸாதாரணமாகத் திருநாமம் பெற்ற மஹானுக்கு விசேஷ பூஜோத்ஸவாதிகள் நடக்கும் இடமே யாகுமாதலால், அப்படிப்பட்ட திவ்யதேசரக்ஷணம், அங்கு எழுந்தருளி யிருக்கும் பகவானுடையவும் ஆசார்யர்களுடையவும் பெருமைகளையும், அவர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளின் விசேஷங்களையும் பரிசயம்பண்ணும் போது தன் ஆத்மஸ்வரூபஜ்ஞானத்தையும் உண்டாக்குகிறது. ஆதலால் ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் க்ரந்தங்களையே பரிசயம் செய்தும் அவரால் சிரபரிசயம் செய்யப்பட்ட திவ்யதேசங்களை ரக்ஷிப்பதும் ஆத்மரக்ஷணத்துக்கு இன்றியமையாதவைகள். ஆனதுபற்றி ஒவ்வொருவரும் அவர் க்ரந்தங்களைக் கற்கவேண்டியதவச்யமாயிற்று. இதைத் திருவுள்ளம் பற்றியே பூர்வர்கள் 'சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கட முடையான் பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் ஓரொன்று தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு வானேறப் போமளவும் வாழ்வு' என்றும், '[illegible]' என்றும் அருளிச்செய்தார்கள். இவ்விஷயத்தில் அடியவர்க்கு மெய்யனாய் அயிந்தையில் மேவி வாழும் தெய்வநாயகன், ஸ்ரீதேசிகனை 'அடியவர்பால் மெய்யை வைத்துத் தெருள்தருகின்ற தெய்வநாயகா' என்றும், 'வெள்ளைப் பரிமுகர் தேசிகராய் விரகாலடியோ முள்ளத் தெழுதியது' என்றும், 'பெருமான் மறை-

மற்காத்து', என்றும் பாடும்படி செய்து ஞானப்ரதானம் செய்தும், '[illegible]' என்று இவர்தாமே அருளிச்செய்தபடி வழிமறித்து அழைத்துக்கொண்டுவந்து 'மூர்தை மறை மொய்யவழி மொழிநீ' என்று நியமித்தபடியினாலும் ஸம்ப்ரதாய ரக்ஷணத்தைச் செய்தார். இத்திவ்ய தேசத்திலேயே அவரை வஸிக்கும்படி செய்து திவ்யதேச ரக்ஷணத்தையும், இவர் ஸ்ரீஸூக்திகளில் தன்பரத்வம் முதலியவைகளை ஸ்தாபித்துக்கொண்டு தன் ஆத்ம ரக்ஷணத்தையும் செய்துகாட்டி யருளினான்' என்று. இப்படி இரண்டு மணி ஸாவகாசத்துக்குமேல் பேசி உபந்யாஸம் முடிந்தவுடன் ஸ்ரீமான் உ. வே. தி. ஈ. சடகோபாசார்யர் ஸ்வாமி சரீர அஸௌக்யத்தால் இருந்த ச்ரமத்தைப் பாராட்டாமல், எழுந்திருந்து அதிக உத்ஸாஹத்துடன், இந்த ரக்ஷணத்ரயமும் பகவானுக்கு மிக்கவும் முகோல்லாஸகரங்களாகையால், அவற்றில் நாம் முயன்றால் '[illegible]' என்று சொன்ன ஸ்ரீகீதாசார்யனே பூர்ண பலத்தையும் தந்தருள்வானாகையால் ஒவ்வொருவரும் அற்ப ப்ரயத்னமாவது செய்ய வேண்டிய தவச்யம் என்று பேசி உபந்யாஸகரையும் உபந்யாஸத்தையும் புகழ்ந்தார். பிறகு ஸ்ரீ. உ. வே. V. V. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காரும் இதை அநுஸரித்துப் பேசிவிட்டு, ஸ்ரீ தேசிகன் சரித்ரத்தைச் சென்னையில் தன் க்ருஹத்தில் ஸங்கீதத்துடன் கதா காலக்ஷேப ரூபமாக நடத்திவைத்து ஆநந்தானுபவம் செய்ததில், அவ்விதமாகவே இத்திவ்ய தேசத்தில் ஸ்ரீதேசிகன் திருமாளிகையில் நடத்திவைக்க வேண்டியது அவச்யமென்று தமக்குண்டான அபிநிவேசத்தையும் வற்புறுத்தியபின் ஸபை கலைந்தது.

ஸ்ரீ முஷ்ணம்.

ஷை சித்திரை௴ 31௳ (15-5-22) ஸ்ரீ. உ. வே. V. V. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் முதலியவர்கள் திவ்யதேச யாத்ரையாக ஸ்ரீமுஷ்ணத்திற்கு ஸ்ரீ பூவராஹனை ஸேவிக்க வந்தார்கள். அப்போது அங்கிருந்த ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீவராஹசரமச்லோகத்தைப் பற்றி உபந்யாஸம் செய்ய வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்ததின் பேரில் ஸ்ரீ. உ. வே. சேட்டலூர் வித்வான் நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமி அன்று ஸாயங்காலம் அம்புஜவல்லித்தாயரின்முன் மண்டபத்திற்கூடிய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் கூட்டத்தில் அவ்விஷயத்தைப்பற்றிச் செய்த ப்ரஸங்கத்தின் முக்யாம்சங்களாவன:—

'மற்ற அவதாரங்களைவிட யஜ்ஞவராஹாவதாரம் மிகவும் சிறந்தது. அதுபற்றியே அவருக்கு 'ஞானப்பிரான்' என்னும் திருநாமம் ஏற்பட்டது. நம்மாழ்வாரும் 'இருங்கற்பகம் சேர்வானத்தவர்க்கும் அல்லாதவர்க்கும் மற்றெல்லாயவர்க்கும் ஞானப்பிரானை யல்லாலில்லை நான்கண்ட நல்லதுவே' என்று நிஷ்கர்ஷித் தருளினார் என்றாரம்பித்து, '[illegible]' என்பது முதலாக ஸ்ரீவராஹநயினார் அருளிச்செய்த இரண்டு ச்லோகங்களையும், 'இடம்பெற்று ரெல்லாம்' என்னும் அம்ருதாஸ்வாதிநீப் பாட்டையும் ஸமந்வயப்படுத்தி விஸ்தாரமாய் இரண்டு மணி ஸாவகாசம் உபந்யஸித்தருளினார். இவ்வர்த்தங்கள் ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்த 'ரஹஸ்ய சிகாமணி' என்னும் ரஹஸ்யத்தில் ப்ரதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதையும் காட்டியருளினார். உபந்யாஸத்தை ஆவலுடன் கேட்ட ஸ்தலவாஸிகள் மிகவும் ஆநந்த பரிதர்களாய் ஸ்ரீ. உ. வே. சேட்டலூர் ஸ்வாமியையும் அவர் மொழிகளையும், உபந்யாஸத்துக் காரணபூதரான ஸ்ரீமான் V. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காரையும் ச்லாகித்துக் கூடியபின் கூட்டம் கலைந்தது.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹா தேசிகாய நம:

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகன் ஸபை,

திருவஹீந்திரபுரம்.

இத்திவ்ய க்ஷேத்திரத்தில் ப்ரதிஸம்வத்ஸரமும் புரட்டாசி மாதத்தில் அநாதியாய் நடந்துவரும் ஸ்ரீதேசிகன்ப்ரும்மோத்ஸவத்தில் ஒரு வித்வத்ஸதஸ்ஸும், உபயவேதாந்த கோஷ்டி கைங்கர்யபரர்களுக்கு ஸம்மானமும் சென்ற வருஷம் அல்பாரம்பமாக உபக்ரமித்து நடத்தியவிவரமும், அப்போது ஷை கைங்கர்யங்கள் சாச்வதமாய் நடந்துவரும் பொருட்டு ஷை ஸம்ப்ரதாயத்தில் அபிநிவேசமுள்ள அநேகம் ஸ்வாமிகளால் ஸ்ரீநிகமாந்த மஹா தேசிகன் திருநாமங்கொண்ட ஒரு ஸபை ஏற்படுத்தப்பட்ட விவரமும் ஸ்வாமிகளுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம்.

ஷை ஸபையோர்களால் இவ்வருஷம் சென்ற சித்திரைமாஸம் 25உதேதியில் ஸ்ரீதேவநாதனுடைய ப்ரும்மோத்ஸவம் ஆறுவது உத்ஸவதினத்தில் ஷை ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீதேசிகன் திருமாளிகையில் ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திவ்ய ஸூக்திகளின் ப்ரவசனத்துக்காக ஒரு பாடசாலையும் ஒரு புஸ்தகசாலையும் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

ஷை ஸபையோர்களால் வருகிற புரட்டாசிமீ 6உயில் ஆரம்பித்து வழக்கம் போல் நடக்கப்போகிற ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் உத்ஸவத்திலும் முன் வருஷம் நடந்ததற்குக்குறையாமல் உபயகோஷ்டி கைங்கர்ய பரர்களுக்கும் வித்வான்களுக்கும் பரீக்ஷையும் உபந்யாஸங்களும் ஸம்மானங்களும் நடத்துவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவிஷயமாக சிலவிஷயங்கள் முன்னதாகவே அவச்யமாகத் தெரிவிக்கவேண்டியிருப்பதால் அவைகள் இப்பத்திரிகைமூலமாக தெரிவிக்கப் படுகின்றன. அவையாவன:—

1. ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களிலேயே பரீக்ஷைகள் நடத்தப்படும்.

2. அவைகள் (1) காவ்யங்களும் ஸ்தோத்திரங்களும், (2) ரஹஸ்யங்களும் தேசிக ப்ரபந்தமும், (3) வேதாந்தப்ரகரண க்ரந்தங்களும், (4) வேதாந்த க்ரந்தங்களும், (5) ரக்ஷாபஞ்சகங்களும் என ஐந்து வகுப்புக்களாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

3. ஷை வகுப்புக்களில் ஏதாவதொன்றில் தனித்தனியாகவாவது சேர்ந்தாவது எவரும் பரீக்ஷயர்களாக அந்வயிக்கலாம்.

4. ஷை ஸபையில் தகுந்த உபந்யாஸங்களை அச்சிட உத்தேசித்திருப்பதனால் உபந்யாஸம் செய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் ஸ்ரீதேசிகன் க்ரந்தங்களில் ஏதாவது ஒன்றைக்குறித்து வ்யாஸமாக எழுதி கூடியவரையில் ஷை ஸ்ரீதேசிகன் உத்ஸவத்துக்கு இருபதுதினங்களுக்கு முன்னமேயே ஷை ஸபையின் கார்யதர்சி பேருக்கு அனுப்பும்படி ப்ரார்த்திக்கப் படுகிறார்கள்.

5. இவைகள்தவிர ஸ்ரீதேசிகனுடைய திவ்ய சரித்திரங்களைக் குறித்து யாராவது விமர்சையும் சரித்தர நிர்த்தாரணமும் செய்து எழுத விருப்பமுள்ளவர்கள் மேல்கண்ட விதம் வ்யாஸமாக எழுதி அனுப்பி விடலாம்.

6. மேலும் சென்ற துர்மதி வருஷத்திலும், இந்த வருஷத்திலும் ஸ்ரீநிகமாந்த மஹா தேசிகன் ஸித்தாந்த விஷயமாகவாவது, அவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு வ்யாக்யான ரூபமாகவாவது எழுதியிருந்தால் அவற்றில் ஒருப்ரதி ஷை காரியதரிசிக்கு ஷை உத்ஸவத்துக்கு இருபது நாள்கள் முன்னதாகவே அனுப்பினால் அவைகளை ஸபையோர்கள் பராமர்சித்து அவைகளில் உத்தமமாக நிஸ்சயிக்கப்பட்ட க்ரந்த கர்த்தாவுக்கு ஒருபொன் வீரசங்கிலி ஸம்பாவனை செய்யப்படும்.

ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் உத்ஸவத்தை அலங்கரிக்க உபய கோஷ்டி கைங்கர்ய பரர்களும் வித்வான்களும் எழுந்தருளும்படி ப்ரார்த்திக்கப் படுகிறார்கள்.

குறிப்பு:—இந்த ஸபையின்விஷமாய் மற்றும் வேண்டியவிஷயங்களை அறிந்து கொள்ள விருப்பமுள்ளவர்கள் ஷை ஸபைகார்யதர்சி, திருவஹீந்திரபுரம், திருப்பாபுலியூர் வழி, என்கிற விலாஸத்துக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

சதாவதானம் வேதாந்தாசார்யர்,

காரியதரிசி, ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிக ஸபை,

24 - 5 - - 22 திருவஹீந்திரபுரம்.

சென்ற துன்மதி௵ மாசிமீ ஸஞ்சிகையில் 1921௵ டிசம்பர்மீல் ஸ்ரீ. உப. கே. டி. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் சாச்வதபண்டுக்காக வசூல் செய்த ரூ. 112 னுடையவும் ஸ்ரீ. உப. ஏ. இராகவாசாரியர் வசூல் செய்த ரூ. 20 யினுடையவும் தபர்வாரி விவரம்:—

ஸ்ரீ. உப. கே. டி. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் (வேலூர்)

ஸ்ரீ. உப.	பி. டி. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்	... 15	0	0
,,	எம். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார்	... 7	0	0
,,	எஸ். ரங்க ஐயங்கார்	... 10	0	0
,,	வேணுகோபால செட்டியார்	... 5	0	0
,,	ஜி. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்	... 10	0	0
,,	ஆர். ராகவேந்திர ராவ்	... 5	0	0
,,	திருமலை ஐயங்கார்	... 5	0	0
,,	கோபால ஐயங்கார்	... 5	0	0
,,	என். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார்	... 10	0	0
,,	பீ. ஆர். நாகராஜ ராவ்	... 10	0	0
,,	ரங்கஸாமி ஐயங்கார், புதுப்பாளையம்	... 1	0	0
,,	பி. டி. அழகிய சிங்கராசாரியர்	... 2	0	0
,,	கே. கோபாலாசாரியர்	... 3	0	0
,,	கே. வரதசாரியர், கரூர்	... 10	[illegible]	0

,,	என். வி. நரஸிம்மா சாரியர், கரூர்		... 10	0	0
,,	எஸ். நரஸிம்மா சாரியர், மோஹனூர்		... 2	0	0
,,	கே. ரங்கசஸாமி ஐயங்கார், சேவாபேட்டை		... 2	0	0

ஸ்ரீ. உப. ஏ. ராகவா சாரியர், (மன்னார்குடி)

ஸ்ரீ. உப.	எஸ். டி. ராமாநுஜய்யங்கார், சேரங்குளம்		... 2	0	0
,,	எஸ். ராமாநுஜ ஐயங்கார்	ஷை	... 2	0	0
,,	வி. சௌரி ஐயங்கார்	ஷை	... 2	0	0
,,	எஸ். சௌரி ஐயங்கார்	ஷை	... 2	0	0
,,	கே. ஐயாஸாமி ஐயங்கார்	ஷை	... 1	0	0
,,	எஸ். வீ. திருவேங்கடா சாரியர்	ஷை	... 2	0	0
,,	என். ஆர். ராஜகோபால ஐயங்கார்	ஷை	... 1	0	0
,,	எஸ். வி. இராமாநுஜ் ஐயங்கார்,	ஷை	... 1	0	0
,,	எஸ். வி. ராஜகோபால ஐயங்கார்	ஷை	... 1	0	0
,,	உக்கண்ட ஸ்ரீநிவாஸா சாரியர்	ஷை	... 1	0	0
,,	ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், மன்னார்குடி		... 1	0	0
,,	கே. எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்	ஷை	... 1	0	0
,,	வி. தர்ம ஐயர்	ஷை	... 1	0	0
,,	கே. ஆர். ராமாநுஜாசாரியர்	ஷை	... 1	0	0
,,	ஆர். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்,	ஷை	... 1	0	0

மார்ச்சு, ஏப்ரல்மீய சாச்வதநிதி வரவு ஜாபிதா.

ஸ்ரீ. உப.	பி. எஸ். ராகவாசாரியர், வேலூர்	... 2	0	0
,,	பி. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், எழும்பூர்	... 3	0	0
,,	அபபு உடையார், திண்டிவனம் இலாகா	... 2	0	0

186715

பிழைத் திருத்தம்.

சித்திரை மாதத்திய ஸஞ்சிகை பிழைத்திருத்தம் 135-வது பக்கத்தில் 16-வது வரியில் '8-வது' யென்பதுக்கு பதிலாக '12-வது' யென்றும் ஷை 18-வது வரிக்கி முன் '8-வது அத்தியாயத்தில்' யென்று சேர்த்துக்கொண்டும் 19-வரியில் 'அடைவதாக' யென்பதற்கு 'மேல் அருளிச்செய்ததையே இங்கும்' யென்றும் 23-வது வரியில் 'சக' யென்பதற்கு பதிலாக 'கூ' யென்றும் 133-வது பக்கத்தில் 26-வது வரியில் 'தெளிந்துகொள்ள' யென்பதற்கு பதிலாக 'தெரிந்துகொள்ள' யென்றும் வார்த்தைக்காக மாற்றி வாசிக்க வேண்டியது.

ஸ்ரீ. உப.	கே. சேஷாசாரியர், திருவல்லிக்கேணி	...	3	0	0
,,	கே. டி. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார், வேலூர்	...	2	0	0
,,	எல். ராஜகோபாலா சாரியர், லாலாபேட்டை	...	3	0	0
,,	என். வி. கே. ஸ்ரீனிவாஸா சாரியர், சென்னை	...	3	0	0
,,	எம். வரத ஐயங்கார். பரமகுடி	...	3	0	0
,,	பி. என். ஸ்ரீனிவாஸா சாரியர், சென்னை	...	2	0	0
,,	டி. ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார், டில்லி	...	2	0	0
,,	ராவ் பஹதூர். எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் சென்னை		5	0	0

மேனீத்திய சந்தா வரவு.

ஸ்ரீ. உப.	பி. ராமசேஷ ஐயங்கார், தர்மபுரி	...	3	0	0
,,	பி. டி. ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார், பாதிரி	...	3	0	0
,,	அடையார் புஸ்தகசாலை	...	3	0	0
,,	வி. ராஜகோபாலா சாரியார், சித்தூர்	...	3	0	0
,,	கே. நரஸிம்மாசாரியர், தாடபத்திரி	...	3	0	0
,,	டி. எஸ். வீரராகவாசாரியர், சுண்டப்பாளையம்	...	3	0	0
,,	என். வீரராகவாசாரியர், பொம்பாய்	...	3	0	0
,,	எஸ். ரங்காசாரியர், ஐயம்பேட்டை	...	3	0	0
,,	வி. கோபாலாசாரியர், சென்னை	...	2	0	0
,,	வி. ஆர். சேஷாத்திரி ஐயங்கார், ராமபட்டணம்	...	3	0	0
,,	ஆர். நரஸிம்மாசாரியர், பெங்களூர்	...	3	0	0
,,	ராவ். பஹதூர் என். கிருஷ்ணஸ்வாமி, அய்யங்கார், கும்பகோணம்	...	5	0	0
,,	எஸ். ராஜகோபாலா சாரியர், மன்னார்குடி	...	5	0	0
,,	டி. நரஸிம்ம ஐயங்கார், சென்னை	...	5	0	0
,,	டி. ரங்கஸாமி ஐயங்கார், சைதாப்பேட்டை	...	5	0	0
,,	வி. ஏ. சின்னஸாமி ஐயங்கார், செங்கல்பட்டு	...	5	0	0
,,	வி. வி. ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார், சென்னை	...	5	0	0
,,	வி. ஸ்ரீனிவாஸா சாரியர், சென்னை	...	3	0	0
,,	டி. ஏ. சடகோபாசாரியர், திருப்பாபுலியூர்	...	5	0	0
,,	பி. எஸ். வேதாந்தாசாரியர், ஆரணி	...	3	0	0
,,	ஸ்ரீசைல சக்ரவர்த்தி, கோயமுத்தூர்	...	3	0	0
,,	கே. ஸ்ரீனிவாஸராகவ ஐயங்கார், தஞ்சாவூர்	...	3	0	0
,,	என். சங்கரராம ஐயர், நாமக்கல்	...	5	0	0
,,	ஏ. டி. கே. சிங்காசாரியர், சிங்கிரிகோயில்	...	3	0	0
,,	எஸ். சக்கிரபாணி ஐயங்கார், நத்தம்	...	3	0	0
,,	ஜே. வரதராஜ ஐயங்கார், திருநெல்வேலி	...	5	0	0
,,	வி. ராமஸ்வாமி நாயடு, சேத்தான்குடி	...	3	0	0
,,	டி. ஆர். கண்ணபிரான் பிள்ளை, திருநெல்வேலி	...	3	0	0
,,	செல்லமய்யங்கார், மணவாசி	...	3	0	0
,,	ஸ்ரீனிவாஸாசாரியர், சிதம்பரம்	...	3	0	0
,,	ஆர். கோவிந்த ஐயங்கார், மோஹனூர்	...	3	0	0
,,	என். ஸ்ரீனிவாஸா சாரியர் பூந்தமல்லி	...	3	0	0
,,	எஸ். குப்புஸாமி ஐயங்கார், பாபநாசம்	...	3	0	0
,,	வி. எஸ். ரங்காசாரியர், மேலப்பாளையம்	...	3	0	0
,,	வி. தேசிகா சாரியர், சென்னை	...	3	0	0
,,	வி. வரதாசாரியர், வேலூர்	...	3	0	0
,,	எம். ஆர். திருமலை ஐயங்கார், மதுரை	...	3	0	0

(இன்னும் வரும்.)

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை, சென்னப்பட்டணம்

போஷகர்கள்.

1\. ஸ்ரீ. உ.ப. ஆனரெபில் கே. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்.
2\. ,, ,, கே. வி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், ஸ்ரீரங்கம்.
3\. ,, ,, திவான்பஹதூர், டி. டி. ரங்காசார்யர்.

எக்ஸிக்யுடிவ் போர்ட் மெம்பர்கள்.

*1. ஸ்ரீ. உ.ப. ராவ்பஹதூர், எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்—ஸபாத்யக்ஷர்.
2\. ,, வ. வெ. ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார். } ஸபாத்யக்ஷ
3\. ,, எஸ். ராஜகோபாலாசாரியர் } ப்ரதிநிதிகள்.
*4. ,, ஸ்ரீ. வாஸுதேவாசார்யர்.
5\. ,, டி. கோதண்டராம ஐயங்கார், தஞ்சாவூர். } கார்யதர்சிகள்.
*6. ,, பி. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமிஐயங்கார், எழும்பூர் }
*7. ,, கோமடம் எஸ். ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார்—உதவி கார்யதர்சி.
*8. ,, என். ஸ்ரீனிவாஸாசார்யா, புரசைபாக்கம்—தீபிகைபத்ராதிபர்.
9\. ,, டி. நரஸிம்ம ஐயங்கார், திருவல்லிக்கேணி.
10\. ,, டி. அநந்தாசார்யர், வேலூர்.
11\. ,, ஏ. வி. கோபாலாசார்யர், திருச்சிறுப்பள்ளி.
12\. ,, எஸ். பார்த்ஸாரதியர், மன்னார்குடி.
13\. ,, குமார சக்ரவர்த்தி ஐயங்கார், எல்லூர்.
14\. ,, வே. ஈ. சின்னஸ்வாமி ஐயங்கார், செங்கல்பட்டு.
15\. ,, ஆர். நரஸிம்ம ஐயங்கார், மாதவபுரம்.
16\. ,, கே. ஏ. வீரராகவாசார்யர், மதிராஸ்.
17\. ,, டி. இ. சடகோபாசார்யர், கூடலூர்.
18\. ,, ஸி. துரைஸ்வாமி அய்யங்கார், சித்தூர்.
19\. ,, ராவ் பஹதூர் என். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், கும்பகோணம்.
20\. ,, எஸ். டி. கிருஷ்ண அய்யங்கார், மதுரை.
21\. ,, பி. கே. கருடாசார்யர், மைஸூர்.
22\. ,, டி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், சைதாப்பேட்டை.
23\. ,, ராவ் ஸாஹிப் எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்.
24\. ,, எஸ். வரதாசார்யர், மயிலாப்பூர்.
25\. ,, வித்தியாபூஷணம் எ. கோவிந்தாசார்யர், மைஸூர்.
26\. ,, ஸி. கோபாலாசாரியார், பூந்தமல்லி.
27\. ,, ஸி. பத்மநாப ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்.
28\. ,, எஸ். ஸுந்தரராஜ ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்.
29\. ,, என். ராஜகோபாலாசார்யர், ,,
30\. ,, எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், கோமல்.
31\. ,, எஸ். வேதாந்தாசார்யர், திருவையாறு.
32\. ,, வித்வாந். ஆர். வி. கிருஷ்ணமாசார்யர், திருக்குடந்தை.
33\. * ,, வித்வாந். சேட்லூர் நரஸிம்மாசார்யர், புரசைபாக்கம்.
34\. ,, வி. தேசிகாசார்யர், புரசைபாக்கம்.
35\. * ,, எம். எஸ். கிருஷ்ணமாசார்யர், புரசைபாக்கம்.
36\. * ,, ம. வி. நீலமேகாசாரியர், புரசைபாக்கம்.
37\. ,, எஸ். ஆர். தேசிகாசாரியர், ஸ்ரீவைகுண்டம்.
38\. * ,, ஆர். ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர், புரசைபாக்கம்.
39\. ,, கே. டி. பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார், வேலூர்.
40\. ,, டி. ஈ. பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார், நாமக்கல்.

(உள்புறம் பார்க்கவும்.)